

Onsdag den 17. januar 2018 (D)

1

45. møde

Onsdag den 17. januar 2018 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Mener ministeren, at politiet har de fornødne redskaber til at sætte ind over for organiseret gaderæs, der truer trafikikkerheden i eksempelvis Aalborg, jf. »Gaderæs er rykket til nyt sted«, i Nordjyske den 12. januar 2018?

(Spm. nr. S 401).

2) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvor lang tid forventer ministeren at der vil gå, fra en ung begår kriminalitet, til diverse ankeinstanser er efterprøvet, i henhold til regeringens udspil om ungdomskriminalitet?

(Spm. nr. S 397).

3) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvilke ændringer af sanktionsmuligheder, med særlig fokus på frihedsberøvelse samt forhold og vilkår under frihedsberøvelse, lægges der op til i regeringens nye ungdomskriminalitetsudspil?

(Spm. nr. S 406).

4) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Vil ministeren fremlægge en ny 2025-plan efter de mislykkede skatteforhandlinger, så Folketinget har et mere retvisende grundlag for diskussionerne om den økonomiske politik?

(Spm. nr. S 399).

5) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S)

Når ministeren tidligere har sagt, at skatten på arbejde skal ned, hvis det økonomiske opsving skal få flyvehøjde, forventer ministeren så, at opsvinget dør ud nu, hvor regeringens skatteplaner er lagt i skuffen?

(Spm. nr. S 403).

6) Til finansministeren af:

Erik Christensen (S)

Når ministeren tidligere har udtalt, at det vigtigste for regeringen er at imødekomme manglen på arbejdskraft ved at øge arbejdsudbud-

det, hvor alvorlig vurderer ministeren så at den aktuelle rekrutteringsudfordring er, når kun 1,3 pct. af de virksomheder, som hævder at søge forgæves efter folk, har spurgt hos jobcenter, a-kasse og fagforening?

(Spm. nr. S 408).

7) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Når ministeren i december sagde, at regeringens kamp for ambitiøse resultater på skatteområdet skulle ses i lyset af behovet for at træffe politiske beslutninger, der kunne skabe fundamentet for vækst i vores velstand, mener ministeren så også, at fundamentet for vækst i vores velstand nu er forsvundet sammen med regeringens kuldsejlede skatteudspil?

(Spm. nr. S 402. Medspørger: Erik Christensen (S)).

8) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Morten Bødskov (S)

Ministeren har tidligere udtrykt bekymring for, at der kommer til at mangle arbejdskraft, selv om det er meget få virksomheder, som bruger de officielle rekrutteringskanaler som jobcentre, a-kasser osv., men er ministeren enig i, at hvis en generel mangel på arbejdskraft var reel, havde vi set en stigning i antallet af henvendelser via de traditionelle rekrutteringskanaler?

(Spm. nr. S 404).

9) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Hvordan synes ministeren selv det går med at lave en effektiv kystbeskyttelse, efter at der er blevet lavet en alternativ kystsikring ved Lønstrup?

(Spm. nr. S 391).

10) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Vil ministeren indkalde til forhandlinger om en ny fordelingspolitik, således at staten i langt højere grad kan bidrage økonomisk til kystsikringen fra Limfjorden til Skagens Gren?

(Spm. nr. S 392).

11) Til miljø- og fødevareministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Hvilke tiltag mener ministeren der er behov for, så man kan sikre, at private ikke tyer til ulovlige løsninger for at gennemføre kystsikring, som man har set i Lønstrup i Nordjylland, og så enkelte kommuner ikke står med ansvaret for kystsikring selv?

(Spm. nr. S 396).

12) Til børne- og socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Hvad mener ministeren om, at op mod 61 pct. af voldsramte kvinder ikke kan få plads i krisecentre, som nye tal fra Socialstyrelsen har

vist, og som kom til udtryk i TV 2/Lorry den 24. december 2017, og hvad agter ministeren at gøre for at løse problemet? (Spm. nr. S 407, skr. begr. (omtrykt)).

13) Til undervisningsministeren af:

Troels Ravn (S)

Hvordan forholder ministeren sig til, at regeringens såkaldte omprioriteringsbidrag på uddannelsesområdet betyder store besparelser på mere end 1 mia. kr. i 2021 på de erhvervsskoler, som vi ellers gerne vil have flere unge til at gå på? (Spm. nr. S 394).

14) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Søren Egge Rasmussen (EL)

Er ministeren enig i, at de hidtidige tal for uddannelsesniveaet brugt i listerne over de såkaldte ghettoområder og dermed også udpegningerne af de såkaldte ghettoområder ikke har været retvisende, jf. Økonomisk Ugebrev for den Offentlige Sektor den 7. december 2017, hvor ministeren er refereret for at erkende, at tallene for uddannelsesniveaet har været forkerte, og mener ministeren, at listerne i flere år ikke har været retvisende med hensyn til beboernes uddannelsesmæssige niveau? (Spm. nr. S 409).

15) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Søren Egge Rasmussen (EL)

Hvorfor vil ministeren ikke oplyse, hvilke af de 22 boligområder, som er på regeringens såkaldte liste over ghettoområder pr. 1. december 2017, som ikke ville være på listen, hvis de nyeste undersøgelser af indvandreres medbragte uddannelse for indvandrere tilflyttet siden 2004, som Rockwool Fondens Forskningsenhed og Danmarks Statistik har gennemført, blev anvendt til at udarbejde en mere retvisende liste over de udsatte boligområder? (Spm. nr. S 410).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Kirkeministeren (Mette Bock):

Lovforslag nr. L 128 (Forslag til lov om ændring af lov om valg til menighedsråd. (Orienteringsmøde, valgforsamling og mulighed for afstemningsvalg m.v.)).

Alex Ahrendtsen (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 60 (Forslag til folketingsbeslutning om etablering af en sprogtermbank).

Karina Adsbo (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 61 (Forslag til folketingsbeslutning om voksenattester til personale, der arbejder med mennesker, som har en fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse).

Pelle Dragsted (EL) og Kirsten Normann Andersen (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 62 (Forslag til folketingsbeslutning om modregning i eftervederlag til borgmestre og regionsrådsformænd).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Medlemmer af Folketinget Trine Bramsen (S) og Rasmus Horn Langhoff (S) har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om en bedre og mere målrettet indsats til ofre for psykisk vold.
(Beslutningsforslag nr. 24).

Er der nogen, der ønsker at optage dette beslutningsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

Så skal jeg meddele, at de under nr. 5, S 403, og nr. 8, S 404, opførte spørgsmål til finansministeren og økonomi- og indenrigsministeren af Morten Bødskov udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren.

Jeg skal meddele, at det af Benny Engelbrecht under nr. 7 opførte spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren, spørgsmål nr. S 402, udgår af dagsordenen.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).
Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til justitsministeren af Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 13:02

Spm. nr. S 401

1) Til justitsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at politiet har de fornødne redskaber til at sætte ind over for organiseret gaderæs, der truer trafikikkerheden i eksempelvis Aalborg, jf. »Gaderæs er rykket til nyt sted«, i Nordjyske den 12. januar 2018?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:02

Rasmus Prehn (S):

Mange tak, formand. Mener ministeren, at politiet har de fornødne redskaber til at sætte ind over for organiseret gaderæs, der truer trafikikkerheden i eksempelvis Aalborg, jf. »Gaderæs er rykket til nyt sted« i Nordjyske den 12. januar 2018?

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:02

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak, og tak for spørgsmålet. Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, når offentlige veje benyttes til ulovligt racerløb, som det ifølge artiklen har været tilfældet i Aalborg. Som det fremgår af artiklen, prioriterer politiet indsatsen mod ulovlige racerløb og sender naturligvis

patruljer ud, når man bliver opmærksom på, at et ulovligt gaderæs er i gang. Som et vigtigt led i indsatsen mod ulovlige racerløb indsamler politiet dokumentation om gerningsmændene for senere at kunne retsforfølge de pågældende. Dokumentationen indsamles bl.a. ved brug af civile videokøretøjer og ved brug af hastighedsmålinger med manuelle lasere. Samtidig konfiskerer politiet gerningsmændenes køretøjer, når der i forbindelse med retsforfølgning er grundlag for det. Eksempelvis er der i Nordjylland i december 2017 konfiskeret to biler i forbindelse med en konkret sag om gaderæs.

Derudover samarbejder politiet med flere kommuner om at stoppe gaderæs, f.eks. ved at forbyde kørsel i bestemte områder eller i bestemte tidsrum. Nogle steder overvejes det, om vejenes fysiske indretning, f.eks. opsætning af bom og lignende, kan være med til at begrænse muligheden for at køre ulovligt gaderæs. Så der er altså fokus på indsatsen mod gaderæs.

Desværre oplever politikredsene, at der kan være udfordringer med at komme problemet til livs, fordi de unge jo også finder ud af at organisere sig og problemet derfor hurtigt kan flytte et nyt sted hen. Og for at styrke indsatsen yderligere har Rigspolitiet besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe med repræsentanter for udvalgte politikredse, der skal se på, om der kan være mere hensigtsmæssige måder at imødegå problemet på. Arbejdsgruppen skal bl.a. indhente erfaringer fra de forskellige politikredse og komme med forslag til nye operative metoder for mere effektivt at dæmme op for organiseret gaderæs.

Kl. 13:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:04

Rasmus Prehn (S):

Først og fremmest mange tak til ministeren, både for en meget udførlig besvarelse, men også for at tage det her alvorligt og gå seriøst ind i problemstillingen.

Det er jo sådan, at det kan virke enormt voldsomt og truende på naboer og virksomhedsejere i de her områder, hvor der pludselig er måske mere end 100 mennesker samlet og der er biler, der holder og gasser op, og så er der ræs. De unge mennesker har det formentlig rigtig sjovt, men for udefrakommende virker det truende og meget generende. Der har jo været eksempler på, at man har prøvet at skille og kommunikere med de unge om, at det her altså ikke er hensigtsmæssigt, at det ikke er lovligt, og at de skal holde op med at gøre det. Det bliver så ved med at foregå, og der er også eksempler i Nordjyske om, at det rykker til andre steder, når man først har fået det minimeret et sted.

Der er jo ikke nogen tvivl om, at det, der måske kunne være det allermest hensigtsmæssige – det var også det, ministeren og jeg havde lejlighed til lige at tale om, inden vi gik i gang – var, hvis kommunen, eventuelt sammen med erfarne politifolk eller andre, kunne anvise steder, hvor man kan køre det her gaderæs under ordnede forhold. Men som vi også fik lejlighed til at tale om, er der nok også noget om, at en del af spændingen for de her unge mennesker ligger i at overtræde loven. Og der er det positivt at høre, at ministeren er opmærksom på problemet, og at politiet har en arbejdsgruppe, der arbejder med det.

Kan ministeren uddybe lidt mere, hvilke konkrete redskaber ministeren kan forestille sig i forhold til at gå ind i det her arbejde med at få holdningspåvirket de unge og få dem til at ændre adfærd og også i sidste ende med at gribe ind og få dem retsforfulgt, hvis de ikke stopper med det her?

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:06

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg tror som sagt, der er flere ting i det her. Én ting er, at nu sætter arbejdsgruppen sig jo ned for at se, om man kan gøre andet. Jeg nævnte, at man gør noget med lasere, og at man prøver at sætte civile køretøjer op bestemte steder. Det er jo ikke sådan, at vi bare kan sætte en fotovogn op, for den vil de nok opdage på et eller andet tidspunkt.

Så det, det her arbejde går ud på, er simpelt hen at sige: Vi har alle redskaberne, og så er der nogle gange, hvor man skal spørge sig selv, om der er nogle redskaber, som vi kan udvikle, eller som vi ikke kender i dag. For nogle gange er det jo sådan – det kender vi alle sammen – at man siger: Vi har de her redskaber i værktøjskassen, er det så nok? Så det er det, arbejdet vil gå ud på. Jeg kan ikke rigtig forudse, hvad det kommer til at handle om, men ideen skal simpelt hen være at se på, om vi kan finde nogle andre måder at gøre det her på.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:06

Rasmus Prehn (S):

Igen tak for besvarelsen. Kan ministeren komme lidt nærmere ind på, hvad omfanget af det her er? Altså, hvor ofte må politiet rykke ud til gaderæs? Hvad er der af eksempler på folk, der er blevet retsforfulgt? Har ministeren nogle tal på det? Det kunne være interessant at høre, hvad omfanget egentlig er, for et eller andet sted er det jo helt urimeligt, at det danske samfund skal bruge politiresourcer på sådan noget som det her, når der er så mange andre vigtige ting at tage sig af.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:07

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg vil sige to ting. Jeg er meget enig i det sidste. Sådan noget her er det jo helt vildt at man skal bruge politiresourcer på, ligesom man også godt kan ærgre sig over, at politiet skal rykke ud, når der er store grupper af mennesker, der ikke kan opføre sig ordentligt. Altså, det er jo lidt ærgerligt, at det er sådan, det skal være.

Jeg kan ikke inden for rammerne af det her spørgsmål sådan lige sige tallene. Men jeg vil meget gerne finde dem, for det her har nok også et vist geografisk tilsnit, tror jeg, altså i forhold til hvor der er nogle muligheder for, at unge mennesker kan gøre det her. Men jeg synes også, man kan se, hvis man kigger nogle år tilbage, at det er gået sådan lidt op og ned med, hvor stor tendensen til det har været. Jeg tror, det er vigtigt, at man, når der går noget i gang et bestemt sted – som de nu har oplevet i Aalborg – så kommer i dialog med de her unge mennesker.

Der skal være hele strafpaletten, men jeg tror også, det er vigtigt at prøve at komme i dialog med nogle af dem for at få talt med dem om: Hey, venner, skal vi ikke prøve at finde et sted, hvor I kan gøre det her, i stedet for at I sætter andre folks liv og lemmer på spil?

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og spørgeren.

Kl. 13:08

Kl. 13:10

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil igen kvittere for ministerens besvarelse. Ministeren giver udtryk for, at der er en palet af sanktioner, vi kan sætte ind med. Det synes jeg er positivt. Ministeren giver også udtryk for, at dialogens vej kan være en vej at gå, og det synes jeg også virker klogt og fornuftigt. Med hensyn til de konkrete tal vil jeg prøve at spørge ind til det skriftligt, og så vil jeg se frem til at få svar på det. Men tak for ministerens konstruktive besvarelse af det her spørgsmål. Jeg synes, det vidner om, at ministeren har en god plan på det her område.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er spørgsmålet færdigt.

Der er et nyt spørgsmål til justitsministeren, og det er af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:08

Spm. nr. S 397

2) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvor lang tid forventer ministeren at der vil gå, fra en ung begår kriminalitet, til diverse ankeinstanser er efterprøvet, i henhold til regeringens udspil om ungdomskriminalitet?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:08

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det.

Hvor lang tid forventer ministeren at der vil gå, fra en ung begår kriminalitet, til diverse ankeinstanser er efterprøvet, i henhold til regeringens udspil om ungdomskriminalitet?

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:09

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak, og tak for spørgsmålet. Det er jo helt afgørende, at unge, der begår kriminalitet, hurtigt stilles til ansvar. Og derfor har regeringen jo i udspillet lagt op til, at der skal fastsættes korte og skarpe frister for myndighedernes behandling af sagerne. Så lægger vi op til, at Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser skal være endelige og altså ikke skal kunne laves om af en højere administrativ klageinstans. Kun de meget indgribende afgørelser om anbringelse – og kun om anbringelse – skal kunne prøves i Ankestyrelsen. I andre tilfælde må den unge gå til domstolene, hvis den unge er utilfreds med afgørelsen.

Det er det, der er meget væsentligt at holde sig for øje, og vi var også lidt inde på det i sidste uges spørgetid på det her område – men sekunderne er jo ikke så mange – så jeg vil sige, at man har mulighed for det her, og der kom vi jo også lidt inde på muligheden for at anke. Men det er væsentligt at holde sig for øje, at klagen, uanset om den går til Ankestyrelsen eller domstolene, som udgangspunkt ikke skal have opsættende virkning. Så når Ungdomskriminalitetsnævnet med andre ord har fastsat en straksreaktion og et forbedringsforløb, skal den unge i gang med at gennemføre det, som nævnet har bestemt, uanset om man klager over afgørelsen eller ej. Det er jo nok det, det er væsentligt for, at vi ikke får de lange sagsbehandlingstider, som jeg tror vi var lidt inde på i sidste uge i spørgetiden.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, så er det hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:10

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Jeg er faktisk rigtig glad for ministerens besvarelse, for det er jo noget, vi har kredset om – jeg tror egentlig, det er tredje spørgetime, at vi kredser om det. Jeg vil starte med at have de positive briller på, for jeg er sådan set godt tilfreds med, at regeringen siger, at det her kommer til at slå igennem, uanset hvor man vælger at klage til eller anke til, og at ministeren så også nævnte Ankestyrelsen og byretten, så det ligesom bliver konkretiseret.

Men det, der også interesserer mig, – og jeg tror, jeg nævnte svaret fra Social- og Indenrigsministeriet fra 2016 om det sidst – er den her meget lange tid, der går, fra man måtte klage over en anbringelse, det er så i det sociale system, til man kan få en prøvelse af det ved domstolene. Jeg kan ikke rigtig se bort fra, at jeg synes – men det er selvfølgelig en politisk holdning – at regeringen har valgt en dårlig løsning i forhold til den løsning, vi faktisk var enige om inden sidste valg. For det var jo en løsning, der egentlig designede et helt system, både med hele strafferetsdelen og med domstolssdelen, så der jo også der sad en dommer for bordenden. Det kan jeg bare ikke se bort fra. Jeg synes jo i virkeligheden, man går over åen efter vand her; man gør noget, som kunne være relativt simpelt – og som i øvrigt ville betyde, at vi levede op til et valgløfte – rimelig kompliceret.

Ministeren har tidligere svaret, at det jo sådan set er det samme system – også klagesystemet. Der vil jeg bare spørge ministeren: Kan man regne med, at den her behandlingstid – nu nævnte jeg sidste gang, at der gik 105 dage, fra en sag var afgjort i et udvalg, til man kunne prøve den ved byretten, eller til de afgør sagen – falder, altså at sagsbehandlingstiden med regeringens nye system falder? Eller vil den stige? Eller vil den være det samme?

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

For det første er jeg enig i, at det her også var en politisk afvejning, men nu er det vigtigt lige at holde tingene adskilt. Jeg tror også, vi var inde på i sidste uge, at når det er Børne- og Socialministeriet, er det jo alle sager. Her laver vi et særligt system for en bestemt gruppe unge mennesker. Ideen er jo lige præcis, at der er fastsat nogle tidsfrister. Politiet skal hurtigt træffe en beslutning om, hvorvidt man skal for Ungdomskriminalitetsnævnet, og nu har man en tidsfrist for, hvornår det skal behandles og sættes i værk med en særlig ungekriminalforsorg. Så jeg vil være meget opsat på, at vi overholder de her frister, og at vi får sat nogle ambitiøse mål. Men det tænker jeg vel også er noget af det, vi skal forhandle om i hele det her udspil, altså hvordan det her skal skrues sammen. Jeg tror bare, det er vigtigt, at vi ikke sammenligner det med børnesager generelt. For ideen er jo, at vi laver et særligt system her.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:13

Peter Kofod Poulsen (DF):

Vi laver et særligt system. I dag er det det sociale system. Det er jo også derfor, vi har spurgt socialministeren om det i sin tid for at fin-

de ud af, hvor lang tid det her tager, hvor mange dage det tager. Vi er selvfølgelig optaget af, at det kommer til at gå væsentlig hurtigere.

Lad mig så spørge om noget andet: I en af de cases, der er linet op, skitseres der et fasttrackforløb ved byretten. Jeg ved ikke, om ministeren vil være indstillet på, at man simpelt hen laver et fasttrack i alle de her sager, også for de klageinstanser, der skal være, så man kan sikre sig, at det her meget hurtigt køres til ende, så man ikke har de her sager, der kører i uendelighed.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:14

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jamen det vil jeg gerne drøfte. Jeg vil ikke stå her og give garantier i sådan en mundtlig spørgetid. Men når vi sætter os ind i et rum og snakker om det, må vi jo prøve at se, hvordan vi kan få det her til at hænge sammen. For vi har sådan set – det har vi talt om flere gange – samme mål, og det er jo, at flest mulige af de her unge mennesker for det første oplever en hurtig reaktion, når de kommer ud i kriminalitet. Og så skal vi for det andet have sagerne behandlet hurtigt, og der er det et andet system, vi lægger op til, og det ser jeg frem til at vi kommer til at snakke om.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 13:14

Peter Kofod Poulsen (DF):

Så vil jeg bare lige som en sidste ting spørge til det sociale system, der er i dag, og som behandler de her sager. Det sociale system vil det jo så ikke være, men et system, som skulle tage sig af de her klagesager. Hvis man er utilfreds med en afgørelse i nævnet, hvor vil den store forskel så være? Det er mere, så jeg kan indkredse, hvor den store forskel på den her administrative sagsbehandlingstid vil være.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:14

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Den store forskel vil jo være, at her laver vi et særligt system for unge mennesker, der er i fare for at være på vej ud i kriminalitet. For den her særlige gruppe laver vi et bestemt system, der går hurtigt. Når spørgeren har spurgt Børne- og Socialministeriet, går jeg ud fra – nu har jeg ikke lige set svaret – at det vel er alle sager, altså alt med børn. Det vil sige, at det jo ikke bare er de 12-14-årige. Det her bliver jo et særligt system for en mindre gruppe, og det står der også lidt om i vores udspil. Størrelsen af gruppen er forventelig noget mindre end de mange sager, vi ellers ser.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til justitsministeren, også af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:15

Spm. nr. S 406

3) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvilke ændringer af sanktionsmuligheder, med særlig fokus på frihedsberøvelse samt forhold og vilkår under frihedsberøvelse, lægges der op til i regeringens nye ungdomskriminalitetsudspil?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse op.

Kl. 13:15

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Hvilke ændringer af sanktionsmulighederne, med særlig fokus på frihedsberøvelse samt forhold og vilkår under frihedsberøvelse, lægges der op til i regeringens nye ungdomskriminalitetsudspil?

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:15

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak, og også tak for det spørgsmål. Der findes jo allerede i dag en bred palet af reaktionsmuligheder, der kan tages i brug over for unge kriminelle. Men indsatsen i dag mangler efter min mening fælles retning og konsekvens i brugen af dem. Ungdomskriminalitetsnævnet skal som udgangspunkt have de eksisterende reaktionsmuligheder til rådighed, når der skal fastsættes en straksreaktion og et forbedringsforløb. Men straksreaktionen skal have en opdragende og så vidt muligt genoprettende effekt, og forbedringsforløbet på op til 2 år skal være skræddersyet ud fra den unges situation og sagens karakter.

Tiltagene kan spænde meget vidt, fra milde tiltag som f.eks. at pålægge, at man skal passe sin skole og være hjemme kl. 22.00 på hverdage, til udpegning af kontaktpersoner, udførelse af samfundsnyttigt arbejde, deltagelse i misbrugsbehandling og så i den hårde ende af skalaen: anbringelse på en døgninstitution. Nævnets reaktionsmuligheder vil med andre ord i vidt omfang svare til de sanktionsmuligheder, som en ungdomsdomstol skulle have til rådighed ifølge det beslutningsforslag, som spørgerens parti fremsatte sidste år, B 137.

Herudover lægger vi også op til en række udvidelser i forhold til mulighederne for magtanvendelse på døgninstitutionerne. Det skal jeg ikke gå meget i detaljer om i dag. Det synes jeg vi skal tale meget mere om, når vi forhandler udspillet. Men bare kort kan jeg sige, at vi lægger op til at indføre adgang til at opsætte døralarmer, videoovervågning, bedre mulighed for kropsvigitation og begrænsning af adgang til mobiltelefoner, internet og lignende.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:17

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det svar. Det synes jeg egentlig på mange stræk var meget fyldestgørende. Noget af det, jeg gerne vil høre ministeren om, er det, der står på side 14 i regeringens udspil, for der er nemlig et afsnit om en ungekriminalforsorg. Vi kunne godt tænke os at vide, hvad sådan en ungekriminalforsorg egentlig er. For det står jo ikke særlig udførligt skitseret i regeringens planer, og når man hører navnet, giver det nærmest indtryk af, at det er en sådan rigtig kriminalforsorg for unge. Men vi kunne godt tænke os at høre noget om, om det så f.eks. vil medføre, at man vil nationalisere nogle af de steder, der er i dag. Noget er jo privat, noget er kommunalt, og der er forskellige andre ordninger. Altså, vil man statsliggøre det hele og lave

en egentlig ungdomskriminalforsorg, eller er det noget, der skal køre parallelt, eller hvad er planerne?

For hvis man laver en egentlig ungdomskriminalforsorg, der er det, som navnet giver udtryk for, så vil det jo være et kæmpe brud, kan man sige, med, hvordan det normalt har været på det her område. Dermed ikke sagt, at vi som udgangspunkt er imod det, men det vil jo bare være noget meget nyt, kan man sige.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:18

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Ja, det vil det. Men jeg tror også, at det er nødvendigt at have. En ungekriminalforsorg skal jo sådan set varetage det arbejde, som kriminalforsorgen varetager, bare for de unge, inden for rammerne af de unge. I dag er det jo ikke en sagsbehandler, der indstiller til ungdomskriminalitetsnævnet – eller jo, det er det i dag, for der har vi ikke et navn. I dag er det en sagsbehandler, men i fremtiden vil vi jo have, at det er politiet og ikke en sagsbehandler, der indstiller til ungdomskriminalitetsnævnet. Og så vil vi lave en ungekriminalforsorg, som skal følge op på, at de ting, der nu er givet en reaktion på, også bliver opfyldt. Det er sådan set et system, som vil fungere som en kriminalforsorg, bare for den her gruppe.

Men det tror jeg godt nok også vi får brug for at tage en nærmere drøftelse om, når vi skal forhandle det. For det kan jo skrues sammen på flere måder. Altså, hvad er det, vi vil med det? Det kan vi diskutere. Hvor lokalt skal det være? Hvordan skal det forankres? Det synes jeg da er en drøftelse værd.

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:19

Peter Kofod Poulsen (DF):

Er det regeringens plan, at en ungdomskriminalforsorg vil skulle styre de steder, der i dag fungerer som sikrede eller særligt sikrede institutioner?

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:19

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Så har jeg misforstået spørgsmålet, hvis det var det, det handlede om. Altså, tanken er jo ikke, at de døgninstitutioner, der er i dag, så skal overtages. Det er mere noget med – ligesom Kriminalforsorgen i dag – at følge op på folk i fodlænke og alle de her ting. Der er jo en bred palet inden for kriminalforsorgen. Tanken er her, at en ungdomskriminalforsorg har den opgave at følge op på nævnets reaktioner og de domme, de kommer med, hvis man kan sige det sådan. Så det er ikke de fysiske steder, jeg forestiller mig at man skal overtage. De institutioner skal fungere, som de gør i dag.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:20

Peter Kofod Poulsen (DF):

Vil det så sige, at den eneste form for kriminalforsorg, der ligesom er, er dem, der kører rundt og ser, om folk har piller fodlænken af, eller om den stadig væk sidder der? Det er bare, så jeg forstår det.

Altså er det sådan, at man slet ikke har nogen sikrede institutioner? Det skal man også kontrollere. Altså, hvad er rollen her? For nu sagde ministeren, at det ligesom er dem, der kigger på fodlænker. Jeg vil gerne vide, om det her skal føre til overtagelse af noget fysisk, om det skal køre parallelt? For det kommer jo til at lyde som en ren kontrolinstans.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:20

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Ja, for nogen skal jo kontrollere, at det, der bliver afgjort, bliver fulgt op. Det nytter jo ikke noget, at nævnet kommer med en afgørelse, og så håber vi på, at det er der nok nogle, der tager sig af. Altså, vi skal have nogle til at følge op.

Jeg har det sådan, at en lukket døgninstitution i dag jo ikke nødvendigvis bliver bedre af, at vi siger, at den skal statsliggøres. Det er slet ikke det, jeg tænker. Jeg tænker, at vi kender de reaktioner, der er i dag; man ved, at unge mennesker i dag kan komme i den situation, at vi placerer dem på en lukket døgninstitution. Men så skal vi selvfølgelig have nogle til at holde opsyn med dem og have et samarbejde med institutionen og med familien og holde øje med, at tingene sker. Og derfor skal der være en ungdomskriminalforsorg, som samarbejder med resten.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Så er det næste spørgsmål til finansministeren af hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 13:21

Spm. nr. S 399

4) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Vil ministeren fremlægge en ny 2025-plan efter de mislykkede skatteforhandlinger, så Folketinget har et mere retvisende grundlag for diskussionerne om den økonomiske politik?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse op.

Kl. 13:21

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand.

Vil ministeren fremlægge en ny 2025-plan efter de mislykkede skatteforhandlinger, så Folketinget har et mere retvisende grundlag for diskussionerne om den økonomiske politik?

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:22

Finansministeren (Kristian Jensen):

Allerførst glæder jeg mig over, at det er lykkedes regeringen at lave skattelettelser rigtig mange gange i løbet af 2017: Først sammen med Socialdemokratiet, hvor vi lavede en boligbeskatningsaftale, der indebærer, at skatten for boligejerne bliver lavere her i de kommende år, og så en ny skattemodel, der gradvis indføres fra 2021. Derefter en Nordsøaftale, i øvrigt sammen med Socialdemokratiet, hvor vi sænker skatten på de investeringer, der er ude i Nordsøen, hvilket gør, at vi får udbygget Tyrafeltet fuldt ud og dermed får brugt de ressourcer, der er i Nordsøen, bedst muligt.

Siden hen har vi lavet en skattereform, dog uden Socialdemokratiet, på bilbeskatningen, og vi lavede skattereform uden Socialdemokratiet på erhvervs- og iværksætterinitiativer. Vi kommer her i starten af 2018 til også at lave skattereformer på de to områder, der allerede er reserveret penge til, nemlig den ene milliard kroner fra jobreform 1, der skal gå til at sænke skatten for de laveste indkomster, og de 2,5 mia. kr., der ligger fra aftalen om flere år på arbejdsmarkedet, der skal gå til at sænke beskatningen på pensionsindbetalinger, sådan at der er større gevinst ved at spare op til sin egen alderdom. Så jeg er helt tryk ved, at danskerne kommer til at opleve, at skatten i Danmark går én vej, nemlig nedad, og det vil være med til at gøre dansk økonomi stærkere fremadrettet.

Betyder det så, at vi skal lave en ny 2025-plan, fordi vi ikke kom fuldt ud igennem med regeringens oprindelige skatteudspil? Nej, det gør det ikke, fordi 2025-planen er baseret på de allerede vedtagne initiativer. Den er baseret på, hvordan dansk økonomi ser ud med de ting, der allerede var vedtaget på daværende tidspunkt, og med de seneste opdateringer af befolkningssammensætningen, udgiftstrækket osv. Den siger, at vi frem til 2025 vil få et voksende råderum. Vi vil have råd til både at kunne sænke skatten på arbejde og udvide servicen i den offentlige sektor, og derfor er det sådan set en vej fremad, som stadig væk er relevant, og som stadig væk er egnet.

Det, vi gjorde fra regeringens side i 2025-planen, var at vise en vej til, hvordan Danmark kunne blive endnu stærkere, endnu rigere, endnu bedre rustet til fremtidens udfordringer, og det er bl.a. ved at øge arbejdsudbuddet. I regeringens udspil er der fem veje til at øge arbejdsudbuddet. Nogle af dem er nemmere end andre. Nogle af dem har vist sig at være svære at gå ind på, men vi forfølger stadig væk mulighederne for at øge arbejdsudbuddet med op til 55.000-60.000 personer.

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:24

Benny Engelbrecht (S):

Jeg synes jo, det er meget positivt, at finansministeren faktisk starter med at fremhæve, at vi jo godt kan samarbejde bredt her i Folketinget. Jeg er selvfølgelig ærgerlig over, at finansministerens regering på nogle udvalgte områder har valgt at gå solo og ikke inviteret til brede forhandlinger. Noget af det, som kan eksemplificere det, er jo præcis aftalen om flere år på arbejdsmarkedet, hvor man har skullet løse den første halvdel af udfordringen omkring samspilsproblemer, en udfordring, som alle anerkender har været der – man havde en Pensionskommission, som desværre blev nedlagt – men som ikke desto mindre fortsat er en udfordring, som skal løses, men som Socialdemokratiet jo ikke blev inviteret med til i første omgang.

Det er så lykkedes at øge skatteindtægterne med 2,5 mia. kr., og det er kun klart og fornuftigt, at de penge skal lønmodtagerne naturligvis have tilbage, sådan at det kan svare sig for dem at spare op til deres egen pension. Anderledes kan det jo ikke være. Det er et nulsumsspil. Fra min side vil jeg blot gentage det budskab, at regeringen bør overveje, om ikke det ville være sundt og hensigtsmæssigt, at man skaber stabile rammevilkår på det område. Og jeg vil i hvert fald signalere klart herfra, at Socialdemokratiet gerne er med i forhandlinger, hvis regeringen besinder sig på det.

Men så til spørgsmålet og ikke mindst finansministerens udenomssvar: Sandheden er vel den, at når regeringens planer om skatteaftaler er kuldsejlet, er det jo meget vanskeligt at forestille sig, hvordan man vil nå i mål med et arbejdsudbud på 55.000-60.000 personer. Så realistisk set, hr. finansminister, hvor meget kan man nå i mål med, og er det ikke netop på den baggrund mere realistisk at begynde at lave nye økonomiske rammer, herunder en ny 2025-plan, som ikke baserer sig på et øget arbejdsudbud i det omfang?

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, finansministeren.

Kl. 13:26

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er helt rigtigt, at vi har lavet gode aftaler i fællesskab, og det er også sådan, at der på en lang række områder, uanset hvem der sidder i regering, vedtages rigtig mange love i det her Folketing i fællesskab.

Men vores veje er jo skiltes på nogle områder. Bl.a. er regeringen sammen med Dansk Folkeparti gået i den retning, at vi har indført en integrationsydelse, som Socialdemokratiet har været modstandere af. Derfor er det også naturligt, at de partier, der har været med til at finde pengene i jobreform 1, også er dem, der er med til at udmønte dem. I aftalen om flere år på arbejdsmarkedet er der også en ændring af integrationsydelsen, en opstramning af integrationsydelsen, og hvis man ikke kan være med på det første skridt, kan man jo heller ikke være med på det andet skridt. Derfor har der heller ikke været en mulighed for at lave en aftale, som omfattede Socialdemokratiet, fordi I ikke var med til at lave ændringerne omkring integrationsydelsen.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:27

Benny Engelbrecht (S):

Men det er jo taktik og klassisk fra finansministeren og den nuværende regerings side, altså at man prøver at finde et eller andet lille hjørne, så man sådan formalistisk set kan sige, at så behøver vi slet ikke at invitere Socialdemokratiet. Det var langt hen ad vejen nøjagtig det samme, der skete med erhvervsaftalen. Der var gode, sunde og fornuftige forhandlinger frem og tilbage, og så blev vi kastet ud i sidste øjeblik – klassisk, klassisk. Men det ændrer jo ikke på det helt grundlæggende spørgsmål, som finansministeren så ikke svarer på: Er det overhovedet realistisk at have en målsætning om et forøget arbejdsudbud på 55.000-60.000, hvad vi alle godt kan se ikke er realistisk, når regeringens planer er kuldsejlet?

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til finansministeren.

Kl. 13:28

Finansministeren (Kristian Jensen):

Allerførst vil jeg bare sige, at Socialdemokratiet valgte at stemme imod pensionsaftalen, mens Det Radikale Venstre, som heller ikke var en del af aftalen, valgte at stemme for, og så lyder det lidt hult, at man meget gerne vil være en del af en pensionsaftale. For så kunne man jo bare have stemt for lovforslaget, der var til afstemning, lige som f.eks. Det Radikale Venstre valgte at gøre. Lad det ligge.

I forhold til den økonomiske politik fremadrettet er det sådan, at vores råderum i 2025-planen ikke er afhængig af at lave yderligere reformer. Laver vi yderligere reformer, der øger arbejdsudbuddet, så styrker det dansk økonomi endnu mere, og derfor fortsætter vi ad de fem veje: Vi får flere unge hurtigere igennem uddannelserne – det er bl.a. derfor, vi kommer med et forslag til SU-reform senere. Vi sørger for at få færrest mulige til at være på offentlig overførselsindkomst – det er en af grundene til, at vi har ændret reglerne, sådan at flere asylansøgere heldigvis bliver vurderet som arbejdsmarkedsparete nu. Vi får flere asylansøgere i arbejde, vi sørger for, at der er flere, der bliver lidt længere tid på arbejdsmarkedet – det er bl.a. det,

som flere år på arbejdsmarkedet er med til. Og så skal vi gerne have dem, der er i beskæftigelse til at yde noget mere, og derfor glæder jeg mig til, at vi kan få sat skatten en lille smule ned på arbejde.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:29

Benny Engelbrecht (S):

Så med andre ord – for nu at oversætte det, som finansministeren sagde med lidt mange ord her – skal vi sådan set ikke tage det så tungt, at der står 55.000-60.000 i øget arbejdsudbud, for det kommer ikke til at blive gennemført, og det kommer ikke til at ændre på det råderum, som ligger til grund. Den sidste del kan jeg så bekræfte, og derfor kan man også læse i Socialdemokratiets 2025-plan, at det holder vi naturligvis også fast i. Vi har nogle andre prioriteringer end regeringen, men det er jo så dér, den politiske uenighed nu engang er i Danmark. Jeg synes måske, det er lidt underligt, at man beholder et tal på arbejdsudbuddet, som vi godt ved næppe bliver til noget.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:29

Finansministeren (Kristian Jensen):

Regeringen vil fortsætte med at arbejde for, at vi får et større arbejdsudbud i Danmark, for som daværende beskæftigelsesminister Mette Frederiksen svarede på et spørgsmål fra Folketinget: Jo større arbejdsudbuddet er, jo større er beskæftigelsen. Sagen er, at jo større beskæftigelsen er i Danmark, jo rigere bliver vi, jo bedre bliver vi rustet til at kunne klare de udfordringer, vi har, både i forhold til den private sektor og lønmodtagere og i forhold til den offentlige sektor. Så jo større arbejdsudbud, jo rigere samfund får vi. Det håber jeg Socialdemokratiet vil huske, præcis som den daværende beskæftigelsesminister svarede.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål (spm. nr. S 408) er til finansministeren af hr. Erik Christensen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:30

Spm. nr. S 403

5) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Når ministeren tidligere har sagt, at skatten på arbejde skal ned, hvis det økonomiske opsving skal få flyvehøjde, forventer ministeren så, at opsvinget dør ud nu, hvor regeringens skatteplaner er lagt i skuffen?

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 13:30

Spm. nr. S 408

6) Til finansministeren af:

Erik Christensen (S):

Når ministeren tidligere har udtalt, at det vigtigste for regeringen er at imødekomme manglen på arbejdskraft ved at øge arbejdsudbuddet, hvor alvorlig vurderer ministeren så at den aktuelle rekrutteringsudfordring er, når kun 1,3 pct. af de virksomheder, som hævder at søge forgæves efter folk, har spurgt hos jobcenter, a-kasse og fagforening?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:30

Erik Christensen (S):

Tak for det. Og jeg vil læse spørgsmålet op: Når ministeren tidligere har udtalt, at det vigtigste for regeringen er at imødekomme manglen på arbejdskraft ved at øge arbejdsudbuddet, hvor alvorlig vurderer ministeren så at den aktuelle rekrutteringsudfordring er, når kun 1,3 pct. af de virksomheder, som hævder at søge forgæves efter folk, har spurgt hos jobcenter, a-kasse og fagforening?

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:31

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er faktisk alvorligt, og det er det, fordi det, vi hører, er, at stadig flere virksomheder har svært ved at finde den rigtige arbejdskraft, og at der er flere virksomheder, som har været nødt til enten at sige nej til ordrer eller har været nødt til at omprioritere deres investeringsstrategi og lægge ordren uden for landets grænser for at kunne klare den.

Hvad er det så, det betyder for jobrekrutteringen? Det er rigtigt, at hvis man tager dem, der har søgt på både jobnet.dk og i jobcentret og fagforeningen, så er man nede på det, der hedder 1,3 pct. Men ifølge STAR's undersøgelse er det faktisk sådan, at hvis man kigger på rekrutteringsforløbene, er der 52 pct., der har brugt jobnet.dk, der er 26 pct., der har brugt jobcentret, og der er 9 pct., der har taget kontakt til a-kassen eller fagforeningen. Det tal, som spørgeren bruger her, dækker dem, der har taget alle tre med ind.

For mig at se er det jo vigtigt, at virksomhederne har så nemt som muligt ved at søge medarbejdere, og at det er muligt for dem at kunne gå ét sted hen. Jeg håber sådan set, at jobnet.dk bliver det sted, de kan bruge, altså at det bliver sådan et samlende sted. For jeg tror, vi alle sammen har en interesse i, at ledige hurtigst muligt kommer i beskæftigelse, og det gør de bedst, hvis det er nemt for virksomhederne at søge dem. Og derfor er det vel også sådan, at de fleste virksomheder i dag har vænnet sig til enten at bruge netværk, medarbejdernes kontakter, uopfordrede ansøgninger eller – for over halvdelens vedkommende – jobnet.dk som den vej, de har, til at søge nye medarbejdere.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:32

Erik Christensen (S):

Tak for besvarelsen. Men hvis vi nu lige tager finansministerens tal, er det stadig væk kun halvdelen, hvis vi kigger på jobnet.dk. Men det er da en lille smule bekymrende, at kun cirka en fjerdedel har brugt jobcentrene og under 10 pct. har brugt fagforeningerne. Det er da et udtryk for, at man ikke bruger de muligheder, der er, hvis man har rekrutteringsproblemer. Det må jeg bare sige er problematisk set med mine øjne.

Men alligevel må jeg sige, at jeg jo ikke synes, jeg hører en sådan meget konkret anvisning fra finansministeren i forhold til den her problemstilling. Og når ministeren siger, at det er en meget, meget vigtig problemstilling for regeringen, at vi skal øge arbejdsudbuddet, så bliver jeg nødt til at spørge, om det så mere er et udtryk for en sådan politisk/ideologisk holdning, end det er et spørgsmål om arbejdsudbuddet. For selv med de tal, som finansministeren her trækker frem, er der reelt kun cirka en fjerdedel af virksomhederne, der

har søgt via jobcentret, og under 10 pct., der har henvendt sig til fagforeningerne. Så må ministeren da anerkende, at det er et problem, at man ikke bruger de, hvad skal man sige, kanaler, der er, og som kommuner og stat har etableret, for at det rent faktisk skulle kunne være lettere at rekruttere.

Så derfor vil jeg spørge: Når ministeren fastholder, at det er et meget, meget stort problem, og at det er en vigtig opgave for regeringen, er det så mere et udtryk for en sådan politisk/ideologisk holdning om, at arbejdsudbuddet skal øges for enhver pris?

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:34

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er egentlig et udtryk for, at jeg er enig med den daværende beskæftigelsesminister, fru Mette Frederiksen – lidt jævnfør det spørgsmål, som hr. Benny Engelbrecht stillede tidligere – nemlig, at når man får et større arbejdsudbud, vil det give en højere beskæftigelse. Altså, i gamle dage havde man den der tanke om, at mængden af i arbejde i Danmark var konstant; man skulle bare dele det op i mindre bidder, så alle fik lidt at lave. Det har man jo fundet ud af er forkert. Tværtimod er det sådan, at hvis man øger arbejdsudbuddet, vil det på sigt give en øget beskæftigelse. Og øget beskæftigelse giver et rigere samfund. Derfor er jeg er enig med den daværende beskæftigelsesminister, fru Mette Frederiksen, i, at øger vi arbejdsudbuddet, øger vi beskæftigelsen, og så øger vi velstanden i Danmark.

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:35

Erik Christensen (S):

Jeg tror sådan set, at vi alle sammen er interesseret i at øge beskæftigelsen i Danmark. Det, der måske kan være det, der skiller vandene, er jo, at når vi snakker om efterspørgsel, må vi vel være enige om, at der ikke er en generel efterspørgsel. Der er nogle flaskehalsproblemer, og de består i stor udstrækning i, at vi mangler faglært arbejdskraft. Vi mangler – hvad skal vi sige – nogle nøglepersoner i virksomhederne til at kunne øge deres produktion og udvide deres produktion.

Der vil jeg da bare spørge ministeren om, hvordan det så hænger sammen med, at den her regering jo faktisk igen og igen skærer ned på de uddannelser, som faktisk skulle sikre, at vi fik mere faglært arbejdskraft, og at vi måske kunne få kompetenceudviklet den ufaglærte arbejdskraft.

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:35

Finansministeren (Kristian Jensen):

Altså, hvis vi kigger på tallene, er antallet af forgæves rekrutteringer i efteråret 2017 mere end dobbelt så stort som antallet af forgæves rekrutteringer i efteråret 2012. Så der er altså en stigende tendens til, at flere og flere virksomheder søger forgæves. Jeg skylder i øvrigt sige, at jeg opfordrer alle virksomheder til at søge ad alle kanaler, når de mangler medarbejdere, uanset om det er jobcentret eller a-kassen, fagforeningen eller jobnet.dk. Jeg håber sådan set, at vi kan lave jobnet.dk så stærkt, at det er nemmest for virksomhederne at søge der.

Når jeg så bliver spurgt til, hvordan vi vil styrke det her, så er det jo faktisk en del af regeringens politik, at vi får styrket også vores

erhvervsskoler. Det er derfor, at vi ud over den effektivisering, vi forventer, at alle kan levere, har løftet med 170 mio. kr. i en kvalitetspulje til erhvervsskolerne i år.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:36

Erik Christensen (S):

Indledningsvis vil jeg bare sige, at det jo er fint nok at sige, at der er nogle, der har søgt forgæves, men det er jo klart, at hvis man søger de forkerte steder og ikke alle de steder, hvor der er muligheder, så ville det svare til, at jeg gik ind på et apotek for at finde ud af, om jeg kunne købe nogle cigaretter, og så ville jeg nok også gå forgæves. Så det kan man altså ikke ligesom bruge som argument.

Men i forhold til det med erhvervsskolerne er det da rigtigt, at der er givet 170 mio. kr. ekstra i en kvalitetsudviklingspulje. Men ministeren må vel anerkende, at med 2 pct. besparelse år efter år, så batter de 170 mio. kr. jo ikke meget ekstra. Derfor står vi en situation, hvor vi på den ene side gerne vil have mere faglært arbejdskraft, men på den anden side faktisk gør mulighederne for, at erhvervsskolerne kan uddanne de her folk, ringere og ringere.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, sidste svar.

Kl. 13:37

Finansministeren (Kristian Jensen):

Der er to ting i det. Den måde, man opgør forgæves rekrutteringer på, er mig bekendt konstant over skiftende regeringer. Så dengang, der var en anden regering, opgjorde man det på præcis samme måde og glædede sig over, at der var færre forgæves rekrutteringer. Så må man også anerkende, at når tallet er stigende, så har vi et stigende problem.

Det jo ikke kun faglært arbejdskraft, vi mangler. Vi kan også se, at der er mangel på arbejdskraft inden for servicesektoren. Vi kan se, at der er mangel på arbejdskraft inden for industrien. Derfor er det bredt over hele spektret, at vi har brug for at øge mængden af vores arbejdskraft, hvis ikke vi skal risikere en af to ting, nemlig at virksomhederne ikke kan ansætte de medarbejdere, de har brug for, eller at vi risikerer at få stigende lønpres i Danmark. Og vi så sidst i 2007 og 2008, hvordan stigende lønpres satte sig i en nedtur, der ramte dem hårdest, der havde sværest ved at komme ind på arbejdsmarkedet.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak, og det var slut på spørgsmålet.

Så er der et nyt spørgsmål (spm. nr. S 391), og det er til miljø- og fødevareministeren af hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:38

Spm. nr. S 402

7) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Benny Engelbrecht (S) (medspørger: **Erik Christensen** (S)):

Når ministeren i december sagde, at regeringens kamp for ambitiøse resultater på skatteområdet skulle ses i lyset af behovet for at træffe politiske beslutninger, der kunne skabe fundamentet for vækst i vores velstand, mener ministeren så også, at fundamentet for vækst i vores velstand nu er forsvundet sammen med regeringens kuldsejlede skatteudspil?

(Spørgsmålet er udgået af dagens dagsorden).

Kl. 13:38

Spm. nr. S 404

8) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Morten Bødskov (S):

Ministeren har tidligere udtrykt bekymring for, at der kommer til at mangle arbejdskraft, selv om det er meget få virksomheder, som bruger de officielle rekrutteringskanaler som jobcentre, a-kasser osv., men er ministeren enig i, at hvis en generel mangel på arbejdskraft var reel, havde vi set en stigning i antallet af henvendelser via de traditionelle rekrutteringskanaler?
(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 13:38

Spm. nr. S 391

9) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvordan synes ministeren selv det går med at lave en effektiv kystbeskyttelse, efter at der er blevet lavet en alternativ kystsikring ved Lønstrup?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for at læse op.

Kl. 13:38

Bjarne Laustsen (S):

Tak, fru formand. Spørgsmålet lyder: Hvordan synes ministeren selv det går med at lave en effektiv kystbeskyttelse, efter at der blev lavet en alternativ kystsikring ved Lønstrup?

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:38

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Tak for spørgsmålet. Det går fantastisk godt. Den her regering har sammen med Dansk Folkeparti iværksat lovgivning inden for kystsikring, som der ikke er set i nyere tid. Hvorvidt Socialdemokraterne så vil bakke op om det, bliver jo spændende at se, men alt det, hr. Bjarne Laustsen har råbt op om de seneste måneder, er jo det, regeringen leverer på. Så i hr. Bjarne Laustsens optik må det, regeringen leverer, være yderst tilfredsstillende.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:39

Bjarne Laustsen (S):

Sidste år kom kystanalysen jo frem, på baggrund af at den tidligere regering ønskede at få kortlagt, hvor problemerne er størst, og den pegede på, at i Nordjylland er det i Hjørring Kommune, og der er et par nordsjællandske kommuner, og så er der ti lavtliggende områder.

Miljø- og Fødevareudvalget tog på inspektionstur – fik det knap nok støttet fra Kystdirektoratet – og vi fik også afholdt en høring her i Folketinget, og derfor var vi jo klar til at tage fat. Det, regeringen har gjort og ministeren har stået i spidsen for, er at tørre ansvaret af kun på grundejerne og på kommunerne. For KL kom og ønskede at få større indflydelse, fordi de synes, at Kystdirektoratet bare sagde nej, nej og atter nej hele tiden. Og det har vi jo hørt masser af gange.

Så da ministeren rejste til Hjørring, og jeg deltog selv i mødet, fortalte ministeren, at nu kom der gang i det. Hvad er det, der er kommet gang i, ud over at ansvaret er tørret af på lodsejerne og kommunen? Desværre så vi jo nogle, der følte sig foranlediget til – helt bogstaveligt – at tage sagen i egen hånd, fordi deres huse var ved at styrte i havet. Det er 36 huse, så vidt jeg lige har talt op her,

der inden for de senere år allerede er blevet havets bytte, fordi der ikke er blevet lavet en ordentlig og effektiv kystsikring.

Hvis det er sådan, at jeg deler den opfattelse med miljøministeren – og det synes jeg at jeg har hørt før – at der skal laves noget, vil jeg spørge: Hvem er det, der skal lave det?

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:40

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Det, at husene falder i havet, er jo en kæmpe falliterklæring for hr. Bjarne Laustsen selv. For det er jo et eksempel på, at hr. Bjarne Laustsen, da den daværende regering sad fra 2011 til 2015, intet fik gjort ved det her område – og jeg gentager: intet. Så jeg kan godt forstå, hvis ørerne er røde på hr. Bjarne Laustsen med hensyn til Nordjylland og den her sag. Men hvad er virkeligheden?

Virkeligheden er, at Dansk Folkeparti og regeringen har taget et kæmpe ansvar for det her. Vi lavede lovgivningen om, så borgerne nu får mulighed for at lave hård kystsikring, visse steder kombineret med sandfodring. Er det fortsat borgernes eget ansvar? Ja, det er det, men nu udvider vi værktøjsskassen helt utroligt, så borgerne får flere redskaber. Og så kan hr. Bjarne Laustsen jo anvise al den finansiering, han vil, hvis han synes, at det ikke skal være borgernes ansvar. Det kan Socialdemokraterne jo så præsentere.

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:41

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tvivler på, at miljøministeren vil være i stand til at give et eneste eksempel på, at der er sket noget i forhold til kystsikring på baggrund af regeringens initiativer. Det, der er sket, er, at man har tørret ansvaret af på kommunerne og på lodsejerne. Der er ikke kommet en eneste tilladelse efter den tid. Det er lige så besværligt, som det var før; man har bare placeret ansvaret for at gøre det et andet sted.

Men der kommer altså ikke noget kystsikring, medmindre man har økonomien til det. Der er mange lodsejere, der ikke har økonomi til det, og der er kommuner, der har alt for stort et ansvar i forhold til den udfordring, der er. Der findes også kommuner i landet, der ikke har behov for at lave nogen kystsikring, fordi de ingen kyst har. Så det er også et spørgsmål om at få lavet en mere solidarisk løsning. Og det ser jeg ikke at regeringen har foreslået.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:42

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Jamen hr. Bjarne Laustsen taler jo direkte mod bedre vidende, idet hr. Bjarne Laustsen ved, at det lige er kørt igennem Folketinget, og at der naturligvis ikke er kommet ny kystsikring det seneste halve år, inden det er blevet vedtaget i Folketinget. Det giver jo helt sig selv.

Derfor er det jo lidt en polemisk diskussion, vi står og har, når hr. Bjarne Laustsen på den ene side efterspørger, at der skal ske noget, og på den anden side godt ved, det er på vej igennem Folketinget. Når det her er kommet igennem Folketinget, får borgerne øgede retigheder, og det er borgerne selv, der betaler. Og det er grundprincippet i den danske politik.

Kl. 13:42

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Sidste bemærkning.

Kl. 13:42

Bjarne Laustsen (S):

Det er slesk tale og billig portvin. Der er endnu ikke kommet et eneste kystsikringsprojekt på baggrund af alle de initiativer, som ministeren står og taler om. Og det ved han udmærket godt. Han har bare skyndt sig at få taget ansvaret væk fra Kystdirektoratet og sige til kommunerne, at det er deres.

Det, det må dreje drejer sig om, er, at der bliver lavet en sammenhængende kystsikringspolitik. Det skal ikke bare være et spørgsmål om, hvem der har råd til at lave den, for vi ved udmærket, at hvis der bliver lavet noget, kan det give et større problem hos naboen på grund af læsideerosion. Det er jo derfor, at jeg, når jeg har talt om det tidligere, har opfordret til at sørge for, at regeringen tager et mere overordnet ansvar for få lavet en kystsikringspolitik. Og der synes jeg altså at både lodsejerne, kommunerne og også staten burde være med.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og sidste besvarelse fra ministeren.

Kl. 13:43

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det. Jeg ved ikke, om det er hr. Bjarne Laustsen, der har drukket billig portvin, for det kører jo helt rundt i hovedet på hr. Bjarne Laustsen. Altså, bundlinjen er, at borgerne får flere muligheder for hård kystsikring. Det er sådan, at den vejledende rolle rykker fra Kystdirektoratet, som bliver vejledende, samtidig med at vi giver kommunen kompetencen. Det har intet med ansvarsplacering at gøre. Det her handler om flere muligheder til nogle borgere, som det har været efterspurgt i årtier. Det ved hr. Bjarne Laustsen godt, og jeg kan også se, at han står og smiler.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Og så er spørgsmålet sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til miljø- og fødevareministeren fra hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:44

Spm. nr. S 392

10) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren indkalde til forhandlinger om en ny fordelingspolitik, således at staten i langt højere grad kan bidrage økonomisk til kystsikringen fra Limfjorden til Skagens Gren?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:44

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Vil ministeren indkalde til forhandlinger om en ny fordelingspolitik, således at staten i langt højere grad kan bidrage økonomisk til kystsikringen fra Limfjorden til Skagens Gren?

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Og tak for spørgsmålet. Det er i hvert fald sådan, at den fælles aftale, som staten har med en række kommuner i landet, hvor der bliver finansieret kystsikring, skal genforhandles i 2018, og det kommer vi til. Så hvis der ligger det i spørgsmålet, altså om jeg vil genforhandle kystaftalen eller fællesaftalen, så er svaret ja.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:44

Bjarne Laustsen (S):

Jævnfør tidligere spørgsmål synes jeg jo, at ministeren har haft travlt med at sidde på hænderne og bare tørre ansvaret af på kommunerne og lægge ansvaret fra sig. Her har man en aftale, hvor staten har en rolle. Man får udarbejdet en kystanalyse, der peger på, at Hjørring Kommune er hårdt ramt, sammen med et par andre kommuner og nogle andre områder. Intet sker. Ministeren sidder på hænderne og siger: Det må vi se på til den tid. Der er ikke nogen tilsagn om noget som helst, tværtimod. Staten skal bidrage mindre og mindre til det her område.

Jeg går ud fra, at ministeren deler de risikovurderinger, der ligger i den kystanalyse, altså de udfordringer, den enkelte kommune har. Kunne det så ikke give ministeren - nu, hvor vi bruger rigtig mange penge fra Nymindengab op til Limfjorden, men ingenting den anden vej, måske kun 2-3 mio. kr., mens det er 100 mio. kr. på det andet stykke - baggrund for at sige: Skal vi ikke komme lidt hurtigere i gang og spørge forligspartierne, om de vil være med til at kigge lidt mere på de nordlige kyststrækninger, der er udfordret?

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Ministeren.

Kl. 13:45

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Jeg kan meget godt lide, når hr. Bjarne Laustsen siger, at ministeren sidder på hænderne, når jeg som minister sammen med Dansk Folkeparti og den øvrige regering har gennemført den største forandring af hele kystbeskyttelsesloven. Jeg kan ikke huske, om hr. Bjarne Laustsen har været medlem af Folketinget i 17 år, eller hvordan og hvorledes det er, men der har i hvert fald været mange år, hvor man kunne have forandret det her. Kystaftalen går helt tilbage til begyndelsen af 1980'erne, men hr. Bjarne Laustsen har ikke evnet at få sit eget parti med på noget som helst. Så derfor er vi jo finurligt at skulle stå og høre på, at man sidder på hænderne, altså når man lige er i gang med gennemførelsen af den største lovændring. Så kommer vi til kystaftalen eller fællesaftalen, som skal genforhandles senere i 2018, og hvordan den skal se ud, kommer vi selvfølgelig til at se på.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:46

Bjarne Laustsen (S):

Det lyder, som om ministeren ved lige så lidt om medlemmernes anciennitet, som han ved om kystsikring og statens ansvar i det her. Det her handler jo om et politisk ansvar, det handler om, at staten har lavet en aftale engang i sin tid, og så er spørgsmålet, om der er grundlag for at ændre på den. For Kystdirektoratet fremlagde jo her

den anden dag dokumentation for, at der de sidste år er røget 2 m hvert år. Det er mere end nogen sinde før. Der er altså et historisk grundlag for at hæfte en krog på her og sige: Jamen skal vi så ikke sætte os ned og rykke det frem? Hvis der er en vilje, og man synes, der skal laves hård kystsikring, og at staten skal bidrage, skal vi så ikke se på at lave en anden fordeling?

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:47

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Der er i hvert fald et nyt grundlag at diskutere ud fra, nemlig netop den kystanalyse, der er kommet, hvori man kan se, hvor der er nogle karakteristika rundt i landet, der er udsat for den samme vejrudfordring som eksempelvis dele af den jyske vestkyst. Og det er klart, at den fælles aftale, der skal forhandles i løbet af 2018, selvfølgelig kommer til at kigge ind i, hvad det er, kystanalysen har tilvejebragt af ny information. Det må vi så se, når vi kommer til forhandlingerne. Men jeg er meget spændt på at se, hvor mange penge hr. Bjarne Laustsen kommer med, når han eventuelt skal repræsentere Socialdemokratiet i den spændende forhandling.

Kl. 13:47

Bjarne Laustsen (S):

Nu er jeg meget spændt på at høre miljøministeren, hvad han synes, for hvis han er minister til den tid, hvor der skal indkaldes til forhandlinger, så må man forvente, at regeringen kommer med et udspil. Derfor vil jeg gerne spørge i dag: Er det regeringens og miljøministerens hensigt at sørge for, at der kommer flere penge til området via staten? Det gælder måske både for den plan her, men det er også et spørgsmål om at tilvejebringe nogle nye midler, således at man kan lave en ordentlig kystsikring dér, hvor beslutningerne og ansvaret ikke bare ligger hos den enkelte lodsejer og den enkelte kommune. For der findes også andre strækninger.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Sidste svar fra ministeren, værsgo.

Kl. 13:48

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Jeg kan i hvert fald berolige hr. Bjarne Laustsen med, at der kommer et udspil fra regeringen. Hvordan økonomien ser ud, og hvad regeringen lægger op til, vil vi vente på i spænding. Hr. Bjarne Laustsen ved, at det er sådan, spillereglerne er.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er til miljø- og fødevareministeren af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 13:48

Spm. nr. S 396

11) Til miljø- og fødevareministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvilke tiltag mener ministeren der er behov for, så man kan sikre, at private ikke tyer til ulovlige løsninger for at gennemføre kystsikring, som man har set i Lønstrup i Nordjylland, og så enkelte kommuner ikke står med ansvaret for kystsikring selv?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Rasmus Prehn (S):

Tak formand. Jeg vil læse spørgsmålet op: Hvilke tiltag mener ministeren der er behov for, så man kan sikre, at private ikke tyer til ulovlige løsninger for at gennemføre kystsikring, som man har set i Lønstrup i Nordjylland, og så enkelte kommuner ikke står med ansvaret for kystsikring selv?

Kl. 13:48

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:48

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Og tak til spørgeren for at give mig mulighed for at redegøre for regeringens initiativer på kystbeskyttelsesområdet.

Vi har jo sammen med Dansk Folkeparti iværksat en række forskellige initiativer, som alle har til formål at skabe bedre rammer for at etablere kystbeskyttelse. Regeringen har fremsat et lovforslag om ændring af kystbeskyttelseslovens formålsbestemmelse, så borgerne og kommunerne får større frihed til selv at vælge kystbeskyttelsesmetode. Det gælder også kystbeskyttelse med sten, hvis ikke det skubber problemet videre til naboen. Lovforslaget forventes vedtaget i morgen, hvor S jo så har tilkendegivet at ville stemme for en vedtagelse.

Borgerne skal kunne sove trygt om natten, og derfor er det ikke rimeligt, at husejerne først kan få tilladelse til kystbeskyttelse, når truslen fra havet er meget tæt på, og derfor fjerner vi nu også i forbindelse med denne lovændring det såkaldte 25-årskriterium, så det i højere grad bliver op til den enkelte husejer selv at beslutte, hvornår der skal sættes ind med kystbeskyttelse.

Ud over at give flere muligheder for kystbeskyttelse skal det også være nemmere og hurtigere at søge om tilladelse. Derfor vil regeringen samle opgaven med at give tilladelse til kystbeskyttelse hos kommunerne, og ansøgerne får dermed én indgang, nemlig den lokale kommune, når de i fremtiden skal have en sag behandlet. Borgere skal ikke være fanget i en langsommelig proces, hvor flere myndigheder skal vente på hinanden, og hvor der kan klages over afgørelser utallige gange i processen, hvilket hver især kan forsinke etableringen af nødvendig og vigtig kystbeskyttelse. De initiativer vil være indeholdt i et lovforslag, der har været i høring, og som jeg forventer at kunne fremsætte ultimo februar.

Regeringen har nedsat et rejsehold, som skal vejlede kommunerne om forebyggelse af oversvømmelser og erosion og om tværkommunale helhedsløsninger. Som opfølgning på den førnævnte kystanalyse samt som en del af regeringens aftale med KL om kommunernes økonomi bliver der for 2018 og frem udarbejdet vejledende bidragsfordelingsmodeller, som kan anvendes til beslutning om fordeling af udgifter ved kystbeskyttelsesprojekter. Endelig er der den statslige risikoanalyse, der skal se på, hvordan vores kysterosion og lignende udvikler sig.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:51

Rasmus Prehn (S):

Tak til ministeren. Nu havde jeg jo også lejlighed til at sidde og lytte med, da ministeren gav sin besvarelse til hr. Bjarne Laustsen, og man må jo sige, at ministeren ikke sætter sit lys under en skæppe i forhold til at fremhæve, hvor fantastisk godt det, regeringen gør, er.

Jeg kan nu ikke lade være med at tænke, og jeg tror, at mange i Nordjylland tænker det samme, at hvis det, som regeringen er i gang

med at gennemføre, nu er så rasende godt – og der er gode elementer, det er også derfor, vi støtter det – så er det dog aligevel mærkeligt, at man ser, hvordan folk i Lønstrup i den grad tyer til selvtægt. Her i juledagene oplevede vi, at der var borgere, som ved hjælp af bulldozere tromlede sten og andet ned på stranden, hvilket ifølge de lokale myndigheder har en direkte ødelæggende effekt i forhold til kystbeskyttelse.

Det, man skal være opmærksom på, er jo, som ministeren også selv antyder, at det at lave kystsikring med sten eller andet kan have den negative effekt, at det kan flytte problemet et andet sted hen. Så det allerbedste, man kan gøre, er jo sådan set at have en løbende og kontinuerlig sandfodring.

Der er vi jo helt inde ved kernen af problemet – som hr. Bjarne Lausten også spurgte ind til flere gange – nemlig om regeringen, ud over at have et lovforslag, der giver nogle muligheder, og godt for det, har en plan for en mere rimelig finansiering af den her kystsikringsindsats, der skal ske med løbende sandfodring og andet. Altså så det ikke er en enkelt kommune, der skal stå for det, som f.eks. Hjørring Kommune, som har en af de længste kyststrækninger, og som står med hele finansieringen af det her alene. Kunne man ikke forestille sig, at man kunne få det her finansieret lidt mere solidarisk? For det er jo borgere fra hele landet, der bruger de fantastiske strande, der er i Hjørring Kommune.

Så jeg kunne godt tænke mig, at ministeren i stedet for bare at fremhæve sit lovforslag, som giver nogle små muligheder, også svarer på det her spørgsmål vedrørende finansiering.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:53

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Jamen lovforslaget giver ikke bare små muligheder, det giver enorme muligheder, og det er derfor, det er et rigtig godt forslag, og det er godt, at Socialdemokratiet også bakker op om det arbejde, som regeringen og Dansk Folkeparti har lavet gennem de senere måneder.

Det er jo sådan, at man aldrig kan forsvare selvtægt som det, der er sket i Nordjylland – aldrig. Kan man så forstå, at der er borgere, der kan være bekymrede over og kede af at se det, der risikerer at ske omkring deres hus? Ja, det kan man godt forstå, men det må bare ikke føre til selvtægt. Og hvad er virkeligheden deroppe? Den er jo, at man har haft mulighed for at sandfodre i lang tid, men ikke har villet gøre det.

Så er der også det forhold, at der på en del af den strækning er Natura 2000-områder, hvor man ikke bare kan agere, fordi der er naturbeskyttelse i relation til dem, og derfor skal man have set på en helhedsløsning. Det er også derfor, at kystanalysen siger, at der er nogle steder i landet, hvor der i dag er samme udfordringer med erosion som på den jyske vestkyst, som der skal tages højde for, og det kommer vi så til at se på, altså hvordan fremtiden skal se ud med hensyn til den statslige forpligtelse, den dag vi skal forhandle fællesaftale,

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:54

Rasmus Prehn (S):

Igen er jeg altså bange for, at ministeren overvurderer effekten af sit eget forslag, men selvfølgelig skal han have en cadeau for det, der er blevet lavet. Jeg synes stadig væk ikke, at ministeren svarer præcist på det her med, om vi kan gøre noget, sådan at den enkelte kommu-

ne ikke hænger på hele regningen selv. Kan vi lave en mere solidarisk finansiering af det her, så det ikke er Hjørring Kommune, som har den her lange kyststrækning, der skal betale selv, men at vi alle sammen kan være med til at betale det, fordi vi jo bruger de pragtfulde strande, der er dér.

Endelig som spørgsmål nr. 2: Kan vi gøre noget mere for, at man kan bruge rensed sand fra havne og sådan nogle ting til at sandfodre med?

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:54

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Jamen det omkring solidariteten i, hvor der eventuelt skal bruges penge, er jo noget, man kommer til at se på i forhandlingen af fællesaftalen. Regeringen har afvist, at man skulle lave en kystfond, som der er blevet foreslået i Folketinget. Det har vi afvist, det gør vi fortsat. Vi mener, at det er borgerens opgave at beskytte sin egen ejendom, og samtidig må vi så se på, hvor statens forpligtelser skal være, når den nye fællesaftale bliver udfoldet, efter at den er forhandlet.

Hvorvidt man kan bruge sand fra oprenset havneløb og lignende, vil det nok være lidt for teknisk at gå ind i her, men, altså, personligt ser jeg gerne, at vi bruger vores ressourcer fornuftigt – det er vores cirkulære økonomi – og kan man anvende sand, uden at der er en miljøbelastning og alt mulig andet, så skal jeg ikke kløge mig på, om det er det fornuftige at gøre; men jeg er hvert fald ikke personligt modstander af, at man foretager sig den slags, hvis der er godt belæg for det og det er miljømæssigt forsvarligt at handle på.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for sidste omgang.

Kl. 13:55

Rasmus Prehn (S):

Jamen tak for, at ministeren svarer positivt og konstruktivt i forhold til det med at bruge oprenset sand. Det er klart, at det sand, der bliver brugt, jo skal være i orden. Der er nogle miljømæssige hensyn. Men jeg vil spørge mere ind til det, for det virker, som om ministeren er positiv den vej rundt.

Så kommer ministeren jo faktisk med en indrømmelse. Ministeren siger, at regeringen afviser det her med en fond. Så man vil ikke være med til at finansiere det her solidarisk; det er den enkelte borger, der må betale.

Men kan ministeren ikke se en pointe i, at vi har nogle pragtfulde strande, nogle fantastiske naturområder, som vi alle sammen har glæde af? Det skal vi jo passe på. Det er jo ikke bare den enkelte grundejer, der har glæde af det her. Det er os alle sammen, der kommer og går en tur med vores hund eller bader eller noget andet. Skal vi ikke alle sammen være med til at støtte det her? Kunne man ikke have en solidarisk fond på det her område?

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:56

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Jamen regeringens holdning er, at det er borgeren, der betaler for at beskytte sin egen ejendom. Det er et princip, der har været gældende i årevis, og det lægger vi ikke op til at ændre. Men det, der bliver mulighed for at forhandle om, bliver rammen for sta-

tens forpligtelse, når fællesaftalen skal genforhandles i løbet af 2018 – og der vil vi se på det.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er til børne- og socialministeren af fru Yildiz Akdogan, Socialdemokratiet.

Kl. 13:57

Spm. nr. S 407 (omtrykt)

12) Til børne- og socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvad mener ministeren om, at op mod 61 pct. af voldsramte kvinder ikke kan få plads i krisecentre, som nye tal fra Socialstyrelsen har vist, og som kom til udtryk i TV 2/Lorry den 24. december 2017, og hvad agter ministeren at gøre for at løse problemet?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til tv2lorry.dk: »Krisecentre må afvise over halvdelen - det er ikke godt nok«.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til en oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:57

Yildiz Akdogan (S):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder: Hvad mener ministeren om, at op mod 61 pct. af voldsramte kvinder ikke kan få plads i krisecentre, som nye tal fra Socialstyrelsen har vist, og som kom til udtryk i TV 2/Lorry den 24. december 2017, og hvad agter ministeren at gøre for at løse problemet?

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:57

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Tak, og tak for spørgsmålet. Jeg ved, at det her jo er et område, som betyder rigtig, rigtig meget for fru Yildiz Akdogan.

Jeg vil gerne starte med sådan helt tydeligt at sige, at når en kvinde er udsat for vold derhjemme, så mener jeg, at vi som samfund har et klokkeklart ansvar for at tilbyde både et trygt alternativ og også en støtte til at komme ud af den situation, og derfor har kommunerne sådan set også en lovbunden forpligtelse til at sikre, at der er hjælp til voldsramte kvinder.

Kommunen skal – med streg under skal – tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Så kan der selvfølgelig være optaget på netop det krisecenter, som kvinden henvender sig til, særlig i de større byer. Men hvis der er optaget på det center, som kvinden henvender sig til, skal hun jo henvises til et andet krisecenter, som altså har plads, også selv om det så ligger lidt længere væk fra kvindens bopæl. Det er netop henvendelsen fra kvinde til krisecenter, som de nye tal fra Socialstyrelsen siger noget om.

Men de siger ikke – og det tror jeg også er vigtigt at få frem – at kvinderne bliver afvist, eller at de ikke kan få plads på et krisecenter. Det samme er sådan set også meldingen fra organisationerne på området. Der er en høj belægning i hovedstadsområdet, men de oplever ikke, at der er fyldt på alle centre, så de har stadig væk mulighed for at kunne henvise videre til et andet center, hvor der altså er plads til kvinden. Derfor er det selvfølgelig også vigtigt for mig at følge med

i udviklingen på området for at se, om vi hele tiden kan blive bedre til at have det korrekte talgrundlag. Det er også afgørende, at vi har den viden, vi har brug for, for at lave løsninger, i stedet for at vi famler i blinde.

Så er det også klart, at vi har den nye enhed mod vold i nære relationer, altså »Lev Uden Vold«, der blev vedtaget med satspuljen 2017, som jo også er den her elektroniske oversigt, hvor man altså kan få udnyttet pladserne bedre, end man har kunnet hidtil.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til spørgeren, fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:59

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Det er rigtigt, når ministeren siger, at det er et område, der fylder rigtig meget hos mig. Det gør det, fordi det er nogle af de mest sårbare, nogle af de mest udsatte grupper, vi har at gøre med, altså kvinder, der prøver at komme væk fra et voldeligt forhold. Det at tage det første skridt og forlade et voldeligt hjem er på ingen måde en nem beslutning, og derfor er det så meget desto mere et kæmpestort nederlag, hvis den pågældende kvinde, som måske har børn, så får et afslag. For det kan godt være, at den gennemsnitlige belægningsprocent er høj, men det er en gennemsnitlig procentdel.

Jeg spurgte lidt rundt i går bare for at finde ud af, hvordan det så ud med ledige pladser, og det er faktisk sådan, at hovedstaden er ekstremt presset. I går var der kun én plads – én eneste – i hele hovedstadsområdet, og det var faktisk i Kvindehjemmet på Jagtvej. Jeg ved ikke, hvad situationen er nu, men det er bare for at indikere, at problemet er meget mere presserende, end at der bare kan refereres til en høj belægningsprocent.

Derfor kunne jeg også godt tænke mig, at ministeren sådan prøver at tage det lidt op på et højere plan. For vi kan være nok så enige om, at det ifølge servicelovens § 109 – er det, hvis jeg ikke husker forkert – er kommunernes ansvar at hjælpe, men hvad sker der så, når der ikke er plads, og når en kvinde, der som sagt forlader et voldeligt hjem, også med børn, ikke kan få den hjælp, hun skal have? Tænk at gå tilbage til et voldeligt hjem.

Ministeren refererede bare til en pulje, som vi har vedtaget sammen blandt satspuljeparterne, men jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre ministeren: Hvad agter ministeren at gøre for at løse problemet? Har ministeren en konkret løsning i forhold til, hvordan vi kan modvirke det pres, der er? For det er sådan, at presset primært er i januar og august, og lige nu er der altså et kæmpe pres på krisecentrene i hovedstadsområdet.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:01

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Det er jo helt afgørende med hensyn til det, vi aftalte sidste år med satspuljeaftalen, den nye enhed, der handler om, at man skal leve uden vold, at vi får en bedre oversigt over de pladser. Det er jo klart. Der må vi jo også være helt ærlige og sige, at den pladsoversigt måske ikke var god nok, og det var derfor, man dengang afsatte midler. Så vil jeg jo også sige, at det kan være en udfordring i de store byer, hvor kvinderne også typisk har et lidt længere ophold, fordi det kan være svært at komme ud og finde en bolig. Det er vi altså meget, meget opmærksomme på, og vi er faktisk i et tæt samarbejde med kommunerne om at nedbryde de barrierer, der er i forhold til at skaffe billige boliger i den almene sektor. Det skal være billige boliger, hvor der også er plads til samtidig at have børnene. Så det er vi i en meget, meget tæt dialog med KL om. Så er der også frikommunefor-

søg, hvor man altså kan få lavet kollektive bofællesskaber for to enlige kvinder med børn, som har været på krisecenter. Det er også en mulighed.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:02

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Jeg synes, det er rigtig fint, at ministeren er i dialog med KL. Men det er altså nogle voldsramte kvinder og nogle mødre, der har brug for hjælp her og nu, og presset er ret stort her i januar. For mange familier vælger at lade juleferien passere, og så tager man den store beslutning om at vælge at gå fra et voldeligt forhold, så derfor tænker jeg: Kan man gøre andet end at være i dialog med KL? For situationen er som sagt så presserende, og i går var der kun en eneste plads i hele hovedstadsområdet.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:03

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Ingen kvinde skal gå tilbage til en mand, som er voldelig. Det er jo også derfor, at man skal se den her oversigt sådan, at selv om der måske ikke er plads på det sted, hvor kvinden søger i første omgang, så kan der godt være plads på et andet krisecenter. Så er jeg selvfølgelig fuldstændig opmærksom på, at vi i bedst muligt omfang skal forsøge at få skabt de rette forbindelser, således at kvinder, som eksempelvis har børn, ikke bliver henvist til en plads, som ligger rigtig, rigtig langt væk, men at det er tæt på, og at det er i nærheden af børnenes skole. Det er jo også lige præcis derfor, at man har arbejdet målrettet på at få forbedret det datagrundlag, sådan at man hele tiden har et overblik over antal pladser, således at der ikke er nogen kvinder, der går forgæves og altså bliver nødt til at gå tilbage til en voldelig mand.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:04

Yildiz Akdogan (S):

Men overblikket fortæller jo lige præcis, at der ikke er plads, fru minister. Det viser jo lige præcis, at 61 pct. får et afslag, og i går var der som sagt kun en eneste plads i hele hovedstadsområdet. Taget i betragtning, at det altså er januar, hvor der er flest, der vælger at forlade et voldeligt hjem – nogle også med børn – så synes jeg bare ikke, at svaret er tilstrækkeligt. Altså, har ministeren ikke et andet løsningsforslag end at referere til noget dialog og til nogle tal og undersøgelser?

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:04

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Det er meget vigtigt at sige, at kommunerne har en lovbinden opgave her. Og så tror jeg altså også, at det handler om at fortolke tallene rigtigt. For hvis man har det indtryk, at 61 pct. af de kvinder, der henvender sig, ikke får plads på et krisecenter, så er det ikke korrekt. Så vil det alene være udtryk for, at der måske ikke er plads på et bestemt krisecenter, men derfor kan kvinden godt blive tilbudt ophold

på et andet krisecenter. Så man skal ikke tage de 61 pct. som et udtryk for, at der er 61 pct. af kvinderne, som bliver nødt til at gå tilbage til en voldelig partner, en voldelig mand. For det er ikke tilfældet. Men så vil der være noget andet, som kvinden vil blive tilbudt, hvis der ikke er plads det første sted, hvor man henvender sig.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til undervisningsministeren af hr. Troels Ravn, Socialdemokratiet.

Kl. 14:05

Spm. nr. S 394

13) Til undervisningsministeren af:

Troels Ravn (S):

Hvordan forholder ministeren sig til, at regeringens såkaldte omprioriteringsbidrag på uddannelsesområdet betyder store besparelser på mere end 1 mia. kr. i 2021 på de erhvervsskoler, som vi ellers gerne vil have flere unge til at gå på?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:05

Troels Ravn (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Hvordan forholder ministeren sig til, at regeringens såkaldte omprioriteringsbidrag på uddannelsesområdet betyder store besparelser på mere end 1 mia. kr. i 2021 på de erhvervsskoler, som vi ellers gerne vil have flere unge til at gå på?

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:06

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Fra 2016 er uddannelsesområdet, herunder også erhvervsuddannelserne, omfattet af omprioriteringsbidraget på 2 pct. årligt på linje med andre statslige driftsområder. Det er nødvendigt løbende at fokusere på effektiv opgaveløsning og mulige produktivetsgevinster på tværs af hele staten. Jeg er overbevist om, at opgaverne kan løses i alle dele af den offentlige sektor, også på uddannelsesområdet.

Jeg medgiver, at det ikke er en let opgave. Alle, som har haft en ledelsesopgave med at effektivisere i det private eller i det offentlige, ved, hvor vanskeligt det kan være, især for erhvervsskolerne, der står over for nogle særlige udfordringer lige nu. Den største udfordring for erhvervsuddannelserne er først og fremmest, at for få unge vælger en erhvervsuddannelse. Det slår igennem i skolernes økonomi. Den grundlæggende udfordring er manglende søgning og tilgang til erhvervsuddannelserne, og det skal vi i samarbejde med skolerne have løst. Problemet er bl.a., at mange elever ikke stifter nok bekendtskab med forskellige typer håndværk i grundskolen, og måske ved de heller ikke, at en faglært uddannelse åbner dørene til at blive selvstændig iværksætter eller til at læse videre. Det er vigtigt, at vi får vendt udviklingen og får flere unge til at søge ind på erhvervsuddannelserne.

Netop derfor har regeringen og Dansk Folkeparti i finanslovsaftalen for 2018 aftalt at følge udviklingen på erhvervsuddannelsesområdet tæt. Siden erhvervsuddannelsesreformen har vi gennemført en række initiativer for at styrke området. Der er aftalt flere initiativer som bl.a. flere praktikpladser i regi af trepartsaftalen, en reform af de forberedende tilbud, en praksisfaglig uddannelsesparathedsvurdering

i folkeskolen og skærpede adgangskrav i gymnasireformen. Vi vil gøre status i løbet af første halvår 2018 med henblik på at vurdere, om der er behov for at iværksætte yderligere initiativer for at styrke erhvervsuddannelserne.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:08

Troels Ravn (S):

Tak for svaret. Jeg er selvfølgelig rigtig tilfreds med at høre, at man vil følge området, og at man vil tage initiativer, for når vi ser på antallet af de håndværkere, som vi formentlig kommer til at mangle om ganske få år, så taler man jo om helt op til 60.000. Så der er al mulig god grund til, at vi styrker erhvervsuddannelserne frem for at svække området, som regeringen gør med sit omprioriteringsbidrag.

Jeg lytter også og hører, at ministeren sætter fokus på folkeskole-reformen, som nu kører på sit fjerde år. Vi er jo fuldstændig enige om, at det er rigtig godt, når eleverne i folkeskolen får anvendelses-orienteret undervisning, og at praksis og håndværksfagene bliver op-prioriteret, fordi vi skal have en ny kultur på området.

Men jeg mener også, at det må være fuldstændig åbenlyst for enhver, at det her omprioriteringsbidrag på 2 pct., som altså rammer vores uddannelsesinstitutioner, herunder erhvervsskolerne, har en massiv betydning i forhold til, at skolerne ikke kan gøre det attraktivt for de unge at søge erhvervsskolerne. Vi får i de her dage, hvor finansloven for 2018 for alvor går op for skolerne, for borgerne osv., også massive reaktioner på det her område. Det vil også i forhold til spørgsmålet omkring et Danmark i balance og i forhold til landdistrikterne have massive konsekvenser, at erhvervsskolerne ude i vores landdistrikter har det svært økonomisk. Så det er ikke nok bare at overvåge og se på, om der skal foregå indsatser. Det her ompriorite-ringsbidrag på 2 pct. er simpelt hen helt massivt en belastning for vores uddannelsesinstitutioner.

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:10

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Når vi i regeringen generelt har et omprioriteringsbidrag, er det jo, fordi vi ønsker at passe på borgernes penge. Når det er sagt, har vi en særlig interesse i at styrke erhvervsuddannelserne. Derfor tager vi en række tiltag. Jeg har også sagt, at jeg ikke slipper erhvervsuddannel-serne, før vi har vendt strømmen – altså før der er flere unge end i dag, der tilvælger en erhvervsuddannelse.

Derfor har vi indledt drøftelser i folkeskoleforligskredsen i for-hold til at styrke praksisfaglighed og håndværksfagene i udskolin-gen. Så det var det, jeg refererede til i min tale. Det var de forhand-linger, som er startet i forhold til at styrke de egentlige håndværksfag i udskolingen, som altså ikke har en selvstændig status i dag, og det er der heldigvis mange forskellige bud på fra partierne med en stor opbakning til at tage nogle tiltag der.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:11

Troels Ravn (S):

Jamen det er isoleret set ganske udmærket at styrke håndværksfage-ne i udskolingen i folkeskolen og se på, hvordan man kan gøre un-dervisningen mere anvendelsesorienteret. Men her og nu er det her

omprioriteringsbidrag, hvor man altså sparer 1 mia. kr. på landets er-hvervsskoler frem mod 2021, simpelt hen bare katastrofalt.

Forleden var jeg til en konference på AMU-Vest i Esbjerg, og en lang række mennesker fra områdets virksomheder, erhvervsråd, job-centre og organisationer deltog i den her konference. I Sydvestjyl-land er der, ligesom i resten af landet, mangel på arbejdskraft i man-ge brancher, og der bliver mangel på håndværkere igen – vi taler om 60.000 i de kommende år. Og alle de her mennesker, der deltog i konferencen, siger enslydende til os som politikere, at det gælder om at investere i uddannelse, og det gælder også om at investere målret-tet i erhvervsskolerne.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:12

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Vi skal styrke kvaliteten i erhvervsuddannelserne, men der er også brug for, kan man sige, et stilskifte i, hvordan vi kommunikerer til de unge. For det er nemlig rigtigt, at der er mangel på faglærte. Det ved vi som politikere godt, som aftagere. Men når vi taler med de unge, skal vi jo kommunikere om uddannelsernes kvalitet – om det ungeliv, man kan leve der, og de muligheder, der er derefter. Og jeg vil bare nævne ét lille initiativ, vi har sat i søen, som hedder »Kend de fag«, og som handler om dannelse omkring håndværket og den stolthed, der ligger deri. Det initiativ er sat i søen sammen med Kul-turministeriet.

Pointen er, at vi skal sørge for, at der også i sektoren dyrkes den faglige stolthed, som kommer til at virke som en magnet på de unge mennesker.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Det sidste spørgsmål.

Kl. 14:13

Troels Ravn (S):

Jamen jeg er fuldstændig enig i, at det er rigtig vigtigt, at vi får talt erhvervsuddannelserne op. Og det er også rigtig vigtigt, at indtil ele-verne kommer ud fra folkeskolen og har fået en ny kultur for er-hvervsuddannelser og det anvendelsesorienterede og håndværk i al almindelighed, skal vi kunne gøre noget her og nu. Og her og nu er det her omprioriteringsbidrag simpelt hen en voldsom belastning for erhvervsskolerne. Det vil være helt afgørende for vores erhvervssko-ler og for udviklingen, både i byerne og i landdistrikterne, at vi har de gode erhvervsskoler og uddannelsesinstitutioner. Vi skal i Dan-mark bl.a. leve af, at vi har dygtige faglærte.

Så jeg vil bare som det sidste her opfordre til, at vi får sløjftet om-prioriteringsbidraget i de kommende år (*Formanden* (Pia Kjærsgaard): Ja tak!) på finansloven – det vil kunne få betydning.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Man skal ikke benytte sig af, at formanden er optaget af at nyse!

(*Troels Ravn* (S): Undskyld).

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:14

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det er taget til efterretning. Det er jo privilegiet ved at være i opposi-tion, at man kan, hvad skal jeg sige, kræve mere af det hele, og det, der er ved at være i regering, er, at man også skal prioritere ressour-cerne og sørge for, at borgernes penge bliver bragt i anvendelse så præcist som muligt. Og det er lige præcis det, der er udfordringen.

Det er bl.a. forældrene til de unge mennesker, der går på erhvervsskolerne, der betaler en høj skat, den højeste i OECD, og det er væsentligt for os som regering generelt at sørge for, at der er en balance i tingene, at vi har gode uddannelser, men at udgifterne ikke stikker af generelt i den offentlige sektor.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er til transport-, bygnings- og boligministeren af hr. Søren Egge Rasmussen, Enhedslisten.

Kl. 14:14

Spm. nr. S 409

14) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Søren Egge Rasmussen (EL):

Er ministeren enig i, at de hidtidige tal for uddannelsesniveauet brugt i listerne over de såkaldte ghettoområder og dermed også udpegningerne af de såkaldte ghettoområder ikke har været retvisende, jf. Økonomisk Ugebrev for den Offentlige Sektor den 7. december 2017, hvor ministeren er refereret for at erkende, at tallene for uddannelsesniveauet har været forkerte, og mener ministeren, at listerne i flere år ikke har været retvisende med hensyn til beboernes uddannelsesmæssige niveau?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse op.

Kl. 14:14

Søren Egge Rasmussen (EL):

Tak for det. Er ministeren enig i, at de hidtidige tal for uddannelsesniveauet brugt i listerne over de såkaldte ghettoområder og dermed også udpegningerne af de såkaldte ghettoområder ikke har været retvisende, jf. Økonomisk Ugebrev for den Offentlige Sektor den 7. december 2017, hvor ministeren er refereret for at erkende, at tallene for uddannelsesniveauet har været forkerte, og mener ministeren, at listerne i flere år ikke har været retvisende med hensyn til beboernes uddannelsesmæssige niveau?

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:15

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Nej, jeg er ikke enig i, at de tal, der hidtil har været anvendt til at belyse uddannelsesniveauet i de udsatte boligområder i forbindelse med opgørelsen af ghettolisten, ikke har været retvisende, hverken hvad angår den seneste eller tidligere lister, hvor uddannelseskriteriet har været med.

Jeg har i forbindelse med svaret her været igennem mine udtalelser og svar, og jeg mener ikke, at jeg skulle have sagt, at de tal, vi har brugt i opgørelsen af ghettolisten, har været forkerte. Det er korrekt, at Danmarks Statistik har opdaterede data for indvandreres medbragte uddannelse, og det er korrekt, at der nu er færre indvandrere, som registreres med uoplyst uddannelse. Det er også korrekt, at det ville betyde et fald i antallet af ghettoområder, hvis disse tal blev brugt ukritisk. Men det er der flere gode grunde til at vi ikke bare kan gøre.

For det første vil der være tale om et databrud, som gør det vanskeligt at følge udviklingen i ghettoområderne. For det andet er 63 pct. af de opdaterede oplysninger baseret på et skøn på baggrund af oplysninger, der i vid udstrækning er selvrapporteret og udokumenteret. Det er data, der ifølge Danmarks Statistik har anden prioritet. De kan bruges som fylddata til at give et samlet statistisk billede i

hele landet. De er dog mindre velegnede som persondata i sammensatte datasæt som f.eks. ghettolisten, hvor personers karakteristika har betydning.

Derudover vil jeg gerne slå fast, at uddannelseskriteriet har til formål at vise uddannelsesmæssige udfordringer, og uanset om en person ikke har en uddannelse eller har en uddannelse, som ikke kan bruges i Danmark, er det jo et problem. Så jeg er ikke enig i, at de nye uddannelsestal giver et mere retvisende billede.

Endelig er ghettokriterierne indført ved lov, og hvis de skal ændres, skal det forhandles af partierne og besluttet i Folketinget. Jeg mener, at diskussionen her viser, at vi skal tænke os godt om, inden vi laver noget om.

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Så er det spørgeren.

Kl. 14:17

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jamen så må man konstatere, at ministeren er godt tilfreds med at bruge forkerte tal, og det synes jeg er rigtig ærgerligt. Hvis man ser på de tal, der var på listen over udsatte boligområder fra forrige år, så må man tro, at der er nogen, der har kigget dybt i tallene og kommet frem til, at der nok var 13 ud af de 25 områder fra 2016, som ikke burde være på listen. Nu står vi så med nogle tal for 2017, og hvis vi kigger på den uddannelsesmæssige baggrund for beboerne, kan det være op til 14 ud af 22 områder, som faktisk ikke burde være på listen, hvis man havde turdet bruge de retvisende oplysninger omkring uddannelsesniveauet.

Så siger ministeren, at det ligesom ville være et brud, hvis man begyndte at bruge den nye statistik. Det synes jeg ikke er rigtigt, for hvis man kigger på Rockwool Fondens gennemgang af det, vil man se, at de jo sådan set beskriver en del ting omkring deres metode, og de kommer ind på, at med hensyn til de tal, man havde for indvandrere, som var indvandret før 2004, var det halvdelen af tallene, der byggede på noget helt eksakt, og 50 pct. af oplysningerne var sådan set skønnet op. Det er jo samme metode, som man sådan set har inde, hvis det er sådan, at man turde bruge de nye oplysninger.

Jeg synes jo, det er enormt vigtigt at hjælpe mennesker, der har brug for hjælp, og derfor er det ikke, fordi jeg vil negligere, at der kan være boligområder, hvor der er problemer. Jeg anerkender også, at vi i Danmark har været alt for dårlige til at integrere mennesker og også været for dårlige til at bruge de uddannelser, de rent faktisk har. Derfor synes jeg, det er umådelig vigtigt, at vi bygger vores indsats på korrekte data. Der skuffer det mig, at ministeren ikke lægger op til, at der skal laves om på praksis, fordi vi så kan køre videre år efter år og ikke have korrekte oplysninger. Kan ministeren ikke se, at der er noget forkert i ikke at ville opdatere sine data, når nu man har dem? Det er jo ministeren selv, der har gjort opmærksom på det i en fodnote til sin liste over såkaldte ghettoområder.

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Så er det ministeren.

Kl. 14:19

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Ghettokriterierne er jo både politiske og faktuelle. De har en faktuel basis i nogle data, men de er politisk valgte i forhold til, at man mener, at der er et problem, og så siger man, at når så og så mange mennesker ikke har en uddannelse i et område, er det et af kriterierne for, at det er en ghetto.

Forholdene i de områder har ikke ændret sig, og det vil sige, at hvis data ændrer sig, og hvis vi synes, at de data skal inddrages, så kan det være, at politikerne har lyst til at ændre på kriterierne. Det

kan være, de har lyst til at rykke procenten op eller ned eller det ene eller andet. Så derfor kan man ikke se det her uafhængigt af en politisk forhandling, og derfor skal vi have en politisk forhandling om det.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:20

Søren Egge Rasmussen (EL):

Okay. Jeg kan forstå, at ministeren ser frem til, at der bliver en politisk behandling af, om man skal ændre på kriterierne, og om man skal komme frem til at bruge de data, man har. Det synes jeg er glædeligt. Men jeg kan ikke se, hvorfor man ikke har gjort det allerede ved den liste, som blev offentliggjort i december. Der havde man jo muligheden for det, for man havde sådan set nye data.

Jeg synes også, det ville være rimeligt, at ministeren så kunne have fremlagt to lister. Der er sådan set ikke noget i vejen for, at ministeren kunne have lavet to lister. Den, som jeg mener skal laves efter loven, kunne da være mere retvisende, hvis man brugte nye data.

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:21

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Men jeg synes ikke, de nye data er særlig retvisende, for det, som dataene skal vise. De skal vise, om der i et område er et problem med, at for få har en kompetencegivende uddannelse til at deltage på arbejdsmarkedet i Danmark. Og de data, som nu er blevet tilføjet, viser ikke – modsat hvad hr. Søren Egge Rasmussen siger – at mange flere har en kompetencegivende uddannelse i Danmark. De er selvrapporteret; folk har selv fortalt om, hvilke uddannelser de har hjemmefra. Og der er ingen sammenhæng med, om de uddannelser kan bruges i Danmark. Så derfor er de nye data ikke på listen.

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:21

Søren Egge Rasmussen (EL):

Ja, sådan som jeg har fået det oplyst, er der sådan set 37 pct. af de her oplysninger, som er reelt indsamlet, og resten er så blevet skønnet. Det vil sige, at man har spurgt de her mennesker, om de har en uddannelse, og det har de så svaret på. Og det er muligt, at de i deres flugt fra et eller andet krigshærget land ikke har fået alle deres papirer med sig, og derfor kan der være nogle, som ikke kan dokumentere, at de har den uddannelse. Man kan også forestille sig, at der er nogle, som ikke er totalt ærlige. Det kan ikke afvises. Men jeg synes da, det er langt bedre at tage udgangspunkt i det, som folk siger de har arbejdet med. Kan ministeren ikke se en fordel i det?

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Ministeren.

Kl. 14:22

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg kan ikke se nogen fordel i andet, end at vi – hvis vi skal opføre, om der i et givent boligområde er et problem med, at folk ikke har en kompetencegivende uddannelse til at være en del af arbejdsmarkedet i Danmark – så udelader at have oplysninger med om, hvilke uddannelser de har fået i deres hjemland, som muligvis overhovedet

ikke har nogen værdi i Danmark. Det er jo det, der er det udslagsgivende, altså om ens uddannelse har en værdi i Danmark. Hvis man oplyser, at man er blevet uddannet til dyrlæge i Iran, eller hvad det måtte være, men det ikke giver de fornødne tilladelser til at operere som dyrlæge i Danmark, hvad skal vi så bruge den oplysning til?

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Spørgeren. Nej, undskyld, det er slut. Det er min fejl.

Det næste spørgsmål er til transport-, bygnings- og boligministeren af hr. Søren Egge Rasmussen, Enhedslisten.

Kl. 14:23

Spm. nr. S 410

15) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Søren Egge Rasmussen (EL):

Hvorfor vil ministeren ikke oplyse, hvilke af de 22 boligområder, som er på regeringens såkaldte liste over ghettoområder pr. 1. december 2017, som ikke ville være på listen, hvis de nyeste undersøgelser af indvandreres medbragte uddannelse for indvandrere tilflyttet siden 2004, som Rockwool Fondens Forskningsenhed og Danmarks Statistik har gennemført, blev anvendt til at udarbejde en mere retvisende liste over de udsatte boligområder?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:23

Søren Egge Rasmussen (EL):

Tak. Det næste spørgsmål er: Hvorfor vil ministeren ikke oplyse, hvilke af de 22 boligområder, som er på regeringens såkaldte liste over ghettoområder pr. 1. december 2017, som ikke ville være på listen, hvis de nyeste undersøgelser af indvandreres medbragte uddannelse for indvandrere tilflyttet siden 2004, som Rockwool Fondens Forskningsenhed og Danmarks Statistik har gennemført, blev anvendt til at udarbejde en mere retvisende liste over de udsatte boligområder?

Kl. 14:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:23

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. For det første fordi jeg ikke mener, at de nye data er velegnede til at identificere de uddannelsespolitiske udfordringer i de udsatte boligområder. Jeg har allerede i mit skriftlige svar på S 205 og i mit svar på spørgsmål S 409 lige før redegjort for de udfordringer, der er forbundet med de nye tal. Selv om de nye tal registrerer færre indvandrere med uoplyst uddannelse og hermed færre ghettoområder, har virkeligheden i ghettoområderne ikke ændret sig. Der er stadig indvandrere, hvis uddannelse ikke kan bruges til at komme videre i det danske uddannelsessystem eller på det danske arbejdsmarked. Jeg er altså ikke enig i præmissen om, at de nye tal vil give en mere retvisende ghettoliste.

For det andet er ghettokriterierne vedtaget af Folketinget. Et ændret uddannelseskriterium vil derfor også skulle besluttes af Folketinget, inden vi kan bruge det. Som jeg har redegjort for, er der en række implikationer, der følger af de nye tal. Det betyder, at før vi kan træffe en beslutning om, hvordan vi i fremtiden kan måle uddannelse i ghettoområderne, skal vi se på, hvordan oplysningerne indsamles, og hvad de nye tal rent faktisk viser. Før der har været en politisk drøftelse, og før der er truffet en beslutning i Folketinget, vil det ikke være korrekt at offentliggøre en ny ghettoliste på baggrund af nye data. Vi har en ghettoliste i år, som er udarbejdet på et metodisk og

fagligt korrekt grundlag, og som bygger på en beslutning fra et flertal i Folketinget.

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:25 **Søren Egge Rasmussen** (EL):

Med hensyn til at man får ekstra midler, hvis man er udråbt til at være et ghettoområde: Det er jo ikke korrekt. Når det drejer sig om midler til anlægsinvesteringer, skal man opfylde to ud af fem kriterier. Det har ministeren selv svaret mig for ganske nylig. Så der er altså ikke en automatik i det. Der er heller ikke en automatik i Landsbyggefonden, som har en meget stor venteliste af projekter, der ligger ansøgninger på. Der er ikke nogen automatik i, at man får en masse støtte, bare fordi man er kommet på den her liste. Så jeg mener absolut ikke, at det, ministeren siger, er korrekt.

Kl. 14:25

Kl. 14:28

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jeg synes, det er væsentligt at have øje for, at hvis et område bliver erklæret for at være et ghettoområde og det faktisk er et område, som er i fremdrift, og som har gjort en masse indsatser, og som så alligevel, på grund af at man ikke vil bruge opdaterede data, ender med at være på den liste over udsatte boligområder, som regeringen kalder ghettolisten, så er det med til at stigmatisere det område. Det er med til at gøre det sværere at få folk til at flytte til det særlige område. Der vil også være nogle mennesker, som bor i det område, som tænker: Næste gang jeg skal lave en jobansøgning, vil det måske være en fordel, at jeg har en anden adresse for at kunne opnå et arbejde. Hvad nu, hvis jeg i den samtale, jeg skal have med en potentiel arbejdsgiver, skal forklare, at jeg har boet i det her område, som har været en såkaldt ghetto, i 20 år?

Er det det bedste grundlag for et ungt menneske at tage en samtale med en arbejdsgiver på? Det tror jeg ikke. Derfor er der altså nogle af de her områder, som helst slet ikke vil have, at de bliver betegnet som et ghettoområde, fordi de sådan set er i gang med en proces for at løfte det område. Og det er jo vigtigt, når vi politisk forholder os til problemfyldte kvarterer i Danmark, at vi så gør det på et reelt og oplyst grundlag. Der er områder, som virkelig har brug for hjælp, men der er altså også områder, som slet ikke burde være på den her liste, og hvor man burde understøtte den gode spiral, som de områder er inde i.

Derfor har det altså stor betydning, at ministeren endnu ikke vil komme frem til, at man udarbejder en liste, hvor der ligesom er en anmærkning af, at man godt ved, at det ikke er det korrekte grundlag. Men hvis man bruger en gammel lov og den forligskreds, der er omkring det, ikke vil ændre på det, så er det den liste, man har. Men så kunne vi have en liste ved siden af, hvor der var en række områder, som blev taget ud af regeringens ghettoliste. Kan ministeren ikke se, at det ville være en fordel for de områder?

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:27

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes, hr. Søren Egge Rasmussen beskriver den her problemstilling helt forkert, også helt i modstrid med, hvad hr. Søren Egge Rasmussens parti har deltaget i af forhandlinger og aftaler. For det at være på ghettolisten er jo en forudsætning for, at man kan få del i nogle penge, nogle midler for at kunne forbedre forholdene i området. Hvis man ikke var på ghettolisten, ville man ikke kunne få de penge. Så det at være på listen er jo en håndsrekning til, at de kan få andel i nogle af de penge, vi har til at gøre tingene bedre. Det har hr. Søren Egge Rasmussens parti jo deltaget i forhandlinger og aftaler om. Jeg mener da ikke, at der er noget som helst af det, der ligger nu som lovgivning, som hr. Søren Egge Rasmussens parti ikke har været med i. Man har da været med i alle boligaftaler de senere år, har man ikke?

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:28

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jamen det må hr. Søren Egge Rasmussen gerne mene. Men virkeligheden er jo den – og jeg forstår ikke, at hr. Søren Egge Rasmussen ikke er rigtig glad for at høre det – at der er nogle partier, der har været med til at lave kriterierne for at komme på ghettolisten. Et af de partier er Enhedslisten. Jeg indkalder de partier til møder, inden den næste ghettoliste kommer – en ny opdateret ghettoliste. Så skal vi tale om kriterierne – om de er sådan, som vi gerne vil have dem – og så kan Enhedslisten jo gøre sin indflydelse gældende og sige sin mening om det. Så vidt jeg husker, var begge vores partier egentlig lidt kritiske over for, at uddannelseskriteriet overhovedet skulle med for at lave en ghettoliste, som et ghettokriterie. Det kan vi jo pille ud igen, hvis der er enighed om, at det er det, man vil gøre.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Sidste spørgsmål og sidste svar. Værsgo.

Kl. 14:29

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jamen jeg synes, det er virkelig vigtigt at forholde sig til virkeligheden, også når man skal lave en ansøgning til Landsbyggefonden og måske opnå støtte til en helhedsorienteret handlingsplan, der også bygger på sociale elementer, som kan løse lige netop de punkter, som der er brug for at løse i de boligområder. Jeg synes, det er en skam, at vi nu har måske ti områder i Danmark, som har fået det stempel, som de ikke skulle have i år, og som de heller ikke skulle haft forrige år. Det er ikke med til at fremme en integration og et løft til de her udsatte boligområder. Det synes jeg er en skam.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Det sidste svar fra ministeren.

Kl. 14:29

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg vil gerne slå fast, at efter min mening er det ikke, om et område står på en ghettoliste eller ej, der er områdets største problem. Områdets største problem, f.eks. Mjølnerparken og Vollsmose, i forhold til at tiltrække beboere, der ikke har så store sociale problemer som dem, der bor der i forvejen, er knyttet til områdets nuværende beboere, dets karakter og dets opbygning osv. og ikke til det forhold, om det står på en ghettoliste. Om man har lyst til at skrive, at man bor i Mjølnerparken, når man laver en jobansøgning, er altså ikke afhængigt af, om Mjølnerparken er på ghettolisten. Det er afhængigt af, om der er banderelaterede uroligheder, som udspringer fra Mjølnerparken. Så jeg anerkender selvfølgelig, at der er problemer i de om-

råder, men ikke, at de problemer er forårsaget af, at man står på en ghettoliste.

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 14:30

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er der ikke mere at foretage i det her møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 18. januar 2018, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 14:31).
